

Administrația Română

Organul Asociației G-rale a Notarilor Comunali din România

Redactor responsabil: ISAC E. ISACU, notar
Redactor: Dr. EMIL BOTIȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIMIȘOARA I, STR. 10 MAIU No. 3.
APARE LUNAR

La apelul nostru „Onor. Minister de Interne, prin ordinul No. 29.779 din 6 Octomvrie 1936, a recomandat tuturor primăriilor comunale din țară abonarea Revistei „Administrație Română“, care este Organul Oficial al Asociației Generale a Notarilor Comunali din România“.

Prin urmare fieștecare notar este moralmente obligat a lua măsurile cuvenite, ca primăriile comunale abonând, să achite abonamentul revistei.

PROFESIONALE

Adunarea Generală

a Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

În 8 și 9 Ianuarie 1937 a avut loc la București Adunarea Generală a Asociației Generale a Notarilor Comunali din România în sala Arta din Str. Batiștei.

Au asistat D-nii Stancu Brădișteanu, președintele Fed. Gen. Asoc. Prof. Salariaților Publici, Virgil Ionescu-Darzeu, director General la Ministerul de Interne, Gh. Milencovici, Președintele Asociației, A. Panait (Constanța), Prim Vice-președinte, S. Ursu (Mureș), Vice-președinte, Președinții filialelor din țară și delegații organizațiilor județene.

Biroul se compune în felul următor: Președintele Gh. Milencovici (Caraș), A. Panait (Constanța), S. Ursu (Mureș), R. Săbău (Hunedoara), R. Aron (Târnava Mare), Secretar de ședință A. Băcanu (Constanța) și N. Olariu (Timiș-Torontal).

Adunarea este deschisă la orele 10 și jum. de de către d-l Gh. Milencovici, președintele asociației, care spune următoarele:

„D-le Președinte, D-le Director-General, Onorată adunare generală,

Notarii Comunali din România s'a întrunit astăzi în Adunare Generală în care se vor dezbate chestiunile fixate la ordinea de zi.

Înainte de a deschide Adunarea Generală, (în să auz, salutul nostru a tuturor notarilor din țară distinșelor personalități care au onorat cu prezența lor adunarea noastră, mulțumindu-le din inimă:

D-le Președinte al Federației Gen. Asoc. Prof. de Salariați Publici Stancu Brădișteanu!

D-voastră stați de 25 de ani în slujba intereselor profesionale ale salariaților publici, luptând fără încetare pentru toate categoriile afiliate de slujbași ai statului și trebuie să conștăm cu mulțumire sufletească și cu o justificată mândrie că datorită D-voastră glasul funcționărimii, astăzi este auzit și va fi ascultat desigur de acei cari vreau binele patriei noastre scumpe.

De persoana D-voastră este legată cea mai mare înfăptuire a tuturor organizațiilor funcționărești de până acum; gruparea lor într'un front unic al tuturor salariați publici.

D-voastră ați știut să ridicați principiul de solidaritate la rangul de dogmă și la temelia lui, ați pus sufletul D-voastră cald și energia neîntrecută, cu care v'a înzestrat Dumnezeu.

Această mișune de solidaritate bazată pe iubirea creștinescă a aproapelui este cheia de boltă a succesului nostru în trecut, prezent și viitor.

Fără o solidaritate demnă și neclintită orice organ social este menit să dispară în negura indeferenței și în deșertul ambițiilor egoiste.

Pentru tot ce ați făcut spre binele nostru, vă mulțumesc din inimă.

Țin să vă mulțumesc și de darul ce ne-ați făcut în ajunul Sfințelor Sărbători ca un bun părinte a tuturor slujbașilor statului: ne-ați dat cel mai seump dar, un cămin al nostru, căsuța noastră.

Și în această căsuță a noastră ați dat notarilor, cei mai mici dintre copii D-voastră o încăpere, un mic sediu, pentru care în numele asociației Generale a Notarilor Comunali din România vă aduc cele mai calde mulțumiri, asigurându-vă de întregul nostru devotament.

Notarii sunt și vor fi totdeauna soldații devotați și disciplinați ai Frontului Unic la ordinele D-voastră.

Domnule Director General Ionescu-Darzeu,

Notarii comunali când ureă scările Ministerului de Interne și bat la ușile D-voastre știu totdeauna că vin la un prieten desinteresat al lor, dela care totdeauna pot avea o faptă dreaptă sau o vorbă bună.

Iubirea ce o aveți către corpul notarial dacează de mulți ani,

D-voastră cunoscându-i toamai fiindcă le știți toate mizeriile, aveți partea leului în obținerea satisfacției revendicărilor juste ce notarii le adresează prin noi Ministerului de Interne.

Ceeace asociațiunea noastră a obținut în cursul ultimilor luni, se datorește în mare parte D-voastră, care ați acordat în totdeauna un sprijin cinstit, desinteresat și valoros corpului notarial. Dumnezeu să vă trăiască, la mulți ani înainte, ca să puteți lupta alături de d-l Stancu Brădișteanu pentru promovarea intereselor tuturor funcționarilor din țară, și vă rugăm să păstrați și pe mai departe bunele D-voastră sentimente față de asociația noastră.

D-lor Colegi,

Constat eu plăcere numărul mare cu care ați răspuns la chemarea noastră. Constat că suntem în număr legal și statutar de a putea ține adun. generală și a aduce hotărâri valide. În urmare declar Adunarea Generală Ordinară deschisă, rugându-vă să păstrați în debaterile ordinii de zi, o atitudine demnă de prestigiul de care trebuie să se bucure corpul notarial spre a fi luat în considerare.

Tot odată țin să vă aduc la cunoștință, că punctul 13 din Ordinea de zi și anume modificarea statutelor se va discuta după ce adunarea generală se va transforma în adunarea generală extraordinară în conformitate cu dispozițiunile statutelor în vigoare și legea persoanelor juridice.

Cu aceasta declar adunarea generală ordinară deschisă.

CUVÂNTAREA D-LUI STANCU BRĂDIȘTEANU.

Stancu Brădișteanu, Președintele Frontului Unic al Salariaților publice primit de adunare cu urale nesfârșite, spune următoarele:

D-le Președinte, Iubiți colegi,

M. Sa REGELE a inaugurat ora administrativă

dela radio repetând îndemnul adresat la anul nou tuturor Miniștrilor să facă la departamentele lor gospodărie. M. Sa a mai spus, că sunt trei chestiuni de interes vital care trebuiesc garantate pentru binele neamului românesc: 1. Armata. 2. Sănătatea și 3. Drumurile.

Conducătorii statului nu au înțeles pe deplin până în prezent una din aceste chestiuni vitale ale neamului asupra văreia M. Sa a atras atenția celor chemați să dea o soluționare a ei: sănătatea publică.

Sănătatea publică nu este însă cea fizică ci mai ales sănătatea morală. Problema sănătății publice din țară este mai ales o problemă morală, căci cea ce strictă sănătatea publică în țară este amoralitatea și imoralitatea publică: criza morală.

Trebue să lămurim opinia publică din întreaga țară că dacă guvernării noastre vreau să dea atenție problemei sănătății apoi în același timp să se discute atât sănătatea fizică, cât și cea morală.

Funcționarii publici sunt chemați să lupte pentru însănătoșirea morală a țării.

Intr'un ziar din capitală, un domn deputat a scris un articol în care arată că nu se poate vindeca bolile ce bântue la țară.

Vă întreb însă cum e cu putință să fie personalul sanitar auxiliar la înălțime, când agenții sanitari sunt plătiți cu 1000, 500 și chiar 300 Lei lunar?

Posibilitatea de a trăi omenește este în strânsă legătură cu asigurarea pentru funcționarii publici de toate categoriile de acel minim de existență, care s'a legiferat pentru funcționarii căilor ferate. La C. F. R. s'a legiferat pentru oamenii de serviciu, adică pentru oameni fără pregătire, acel minim de 2500 de Lei, care cu gradații și vechime se înmulțește cu un coeficient din care operație rezultă în mod matematic salariul cuvenit.

De prezent însă salarizarea e un haos în țara românească și e plină de nedreptăți.

A îngrijii de sănătatea publică din țară este a se asigura funcționarilor publice minimul de existență. Nu se poate îngrijii de sănătatea fizică și morală din țară fără a se face armonizarea salariilor.

Sunt mulțumit de a mă găsi în mijlocul D-lor Voastre. Eu știu ce importanță extra ordinară are notarul în viața satelor noastre. Am spus: Școala și biserica au un rol extra ordinar de mare pentru însănătoșirea morală a țării. Biserica și școala au însă nevoie de timp îndelungat pentru a produce efectele salutare, în schimb dacă am avea o gospodărie cerută de M. Sa, am putea schimba față țării în câțiva ani.

Această schimbare a gospodăriei satelor noastre nu se poate închipui fără concursul notarului. Aci este punctul de plecare, chee de boltă a schimbărilor. (A p l a u z e).

Pentru ca notarii să fie la înălțime e nevoie ca ei să fie salariați cu un salariu dem de importanța notarului în viața satelor noastre, un salariu omenesc. (Aplauze prelungite).

Eu văd în notar punctul de plecare a mântuirii statului nostru. Notarul mână în mână cu preotul și învățătorul va putea aduce o gospodărie și o primenire morală în viața satelor.

Marele Spiru Haret a încercat mântuirea statului prin învățători, numai prin învățători. Mai târziu el a asociat la această reformă pe preoți. Dar Spiru Haret din nefericire nu a înțeles rolul covârșitor a notarilor comunali.

Trebue să vi se facă dreptate nu pentru D-voastre ci pentru datoria ce aveți față de țară și neam.

În curând Consiliul Superior Sanitar a decis ca în viitor nici un medic nu va putea dobândi dreptul la liberă practică fără un stagiu de un an la țară. Ar trebui să se decidă la fel, ca nici un funcționar administrativ să nu poată fi definitivat, fără de acel an de stagiu la sate, adică fără să înceapă de jos, nimeni să nu poată deveni pretor, sub-prefect, inspector administrativ, director în Ministerul de Interne, fără de un an stagiu la sate.

Deci notarii care cunosc necesitățile vieții dela țară au un rol extraordinar în îndreptarea gospodăriei satelor. Eu vă rog ca acest rol să-l exercitați începând cu ziua de mâine.

Iubiți camarazi,

Doleanțele funcționarilor prezentate de Frontul Unic al Salariaților Publici, care înglobează și pe notari, vor fi ascultate și îndeplinite.

Am să vă spun ce sa întâmplat: S'a făcut un proiect de statut al funcționarilor de către guvern. Acest statut nu ne mulțumește.

Noi nu am vroi să ne mulțumim cu acest statut și am prezentat un contra-proiect.

Între altele, două chestiuni vitale au fost omise din proiectul elaborat de guvern. Întâia chestiune este salarizarea prin statut. Din proiectul guvernului lipsește o tabelă de salarizare așa cum este prevăzută tabelă din statutele funcționarilor C. F. R. A doua chestiune este să se dea dreptul asociațiilor funcționărești de a acționa în Contenciosul Ad-tiv în scopul de a urmări anularea de către instanțele competente a numirilor, transferărilor și înaintărilor ilegale.

Suntem sătui de ilegalități, trebue să se pue frâu abuzurilor politicianiste. Justiția să facă să înceteze ilegalitățile și pentru aceasta să se dea dreptul organizațiilor funcționărești să acționeze în justiție la Contenciosul Ad-tiv.

Funcționarii individuali nu au putința de a porni acțiuni în contencios care sunt îngreunate prin timbre, cheltueli avocațiale, deplasări, etc., pe care trebue să le suporte funcționarul.

Frontul Unic care cuprinde toate asociațiile de salariați publici a hotărât să nu renunțe la aceste două desiderate.

Sunt și alte deosebire între cele două statute.

Principala deosebire conțită în însăși întocmirea acestor statute. Proiectul Frontului Unic conține o parte generală aplicabilă tuturor salariaților publici, ca: Modul de recrutare a funcționarilor, condiții de studii și vârstă, etc., și partea doua care prevede condițiunile speciale aplicabile funcționarilor administrativi.

Proiectul guvernului nu prevede însă această împărțire logică. Am fost la D-1 Prim Ministru Tătărescu, și am arătat că Vintila Brătianu a chemat pe reprezentanții organizațiilor funcționărești când s'a întocmit actualul statut. Am luat astfel parte în calitate mea de președinte a Federației Salariaților Publici în 1923 la 30 de ședințe în care am obținut satisfacerea doleanțelor noastre cele mai arzătoare, iar privire la celelalte, primim făgăduința de a fi îndeplinite.

Se face un proiect de statut al funcționarilor publici în cabinet fără întrebarea celor interesați, după adagiul latin: „De nobis sine nobis”. Aceasta nu poate merge mai departe.

Am spus d-lui Prim-ministru Tătărescu: Dacă statutul funcționarilor publici va rămâne așa cum este proiectat, noi salariații vom urâ acest guvern și partid și îl vom blestama.

Dl Sub-secretar de stat Bentoiu va sta de vorbă cu noi după sărbători și vom relua tratativele spre a găsi o modalitate pentru a risipi haosul și ilegalitățile ce continuă. Astfel se va realiza dorința Majestații Sale Regelui de a transforma departamentele într'o gospodărie model.

După cum am spus, sănătatea morală lipsește din această țară.

Să fim mulțumiți însă: cuvântul nostru este ascultat, și mâine va fi și mai ascultat. (Aplauze prelungite. Adunarea ovaționează pe orator în picioare).

Nu se va putea legifera situația funcționarului fără a se întreba organizațiile salariaților. Care este situația funcționarilor publici? Stăm în pragul unor vremuri noi și mai bune, deaceia trebue să fim la postul datoriei; cheia victoriei este după cum a spus președintele D-voastre în solidaritate. Această solidaritate prin crearea Frontului unic este desăvârșită. Să uităm necazurile, nedreptățile, toate mizeriile morale și materiale, să ne ridicăm sus inimile: în fine a venit vremea mântuirii. Să îndrăsnim și vom birui. (Ovațiuni nesfârșite).

Cuvântarea D-lui Stancu Brădișteanu a fost cel mai înălțător moment al Adunării.

CUVÂNTAREA DOMNULUI IONESCU-DARZEU.

A urmat la cuvânt distinsul Director-General

din Ministerul de Interne D-l Virgil Ionescu-Darzeu, care spune următoarele :

D-le Președinte, iubiți colegi,

Se întrevăd zorile biruinței noastre. Grupați în Frontul Unic al salariaților Publici, vom ști să ne cucerim dreptul la un salariu omenesc.

Eu mi-am început cariera administrativă ca administrator de piașă și știu ce rol extraordinar are notarul în administrația țării. El este reprezentantul tuturor departamentelor din guvern. Dacă notarului nu i se dă un salariu omenesc, nu poate să-și îndeplinească îndatoririle sale. Legea nouă administrativă ține seamă în parte de interesele notarului, dar nu îndeajuns.

Administrația și gospodăria statului trebuie reorganizată de jos în sus. La noi se clădește din sus în jos. Ori este imposibil să începi cu acoperișul unei case când nu ai încă temelia. Înainte de a se reorganiza ministerele, trebuie să se reorganizeze administrația satelor.

Apoi legile administrative trebuie făcute după consultarea celor chemați să le aplice și a celor interesați. Statutul funcționarilor nu se poate întocmi fără a se asculta organizațiile salariaților publici grupate în Frontul Unic.

Nu ne mai trebuie legi făcute de teoreticiani, cari nu cunosc practica administrativă. Să nu mai avem tristul exemplu al unui inspector general administrativ ajuns la această treaptă prin simplul fapt că a fost prefect politic. Acest domn ajuns apoi consilier la curtea administrativă, crede că singur se pricepe la administrație și el trebuie să ne facă legile.

Acela care toată viața lui a trăit la oraș, să nu facă legi pentru sate. Notarul să fie chemat să-și spună cuvântul.

Mai este chestiunea salarizării. Nu este admisibil, ca după 20 ani de serviciu, un notar să fie plătit cu o leafă dela lei 1600 la 2200 Lei.

Cum poate să se vorbească de o sănătate morală a țării, când gospodarul comunelor este plătit cu un salariu de mizerie, care îl împiedecă să aibă o viață omenească și să-și dea copiii la școală.

Frontul Unic al Salariaților publici și-a găsit omul providențial în persoana D-lui Stancu Brădișteanu, care a izbutit să grupeze pe toți salariații publici. D-sa a avut și are curajul să-și spună cuvântul apărând interesele breslei funcționărești

Să urmărim deci cuvintele de mare înțelepciune ale Majestății Sale Regelui și să ne străduim cu toții să facem din administrația satelor o gospodărie model.

D-le Președinte, Iubiți colegi,

Federația salariaților Publici și Frontul Unic este alături de notari și sperăm că anul 1937 va aduce la izbândă lupta noastră, știind că desideratele funcționărimii sunt egale cu desideratele statului

român. (Aplauze prelungite).

După cuvântarea reprezentanților Frontului Unic, Adunarea Generală expediază următoarele telegrame :

**MAJESTĂȚEI SALE REGELUI CAROL AL II-LEA
BUCUREȘTI**

Adunarea generală a notarilor comunali din România în ședința de azi 8 Ianuarie 1937, exprimă Majestății Voastre profund respect și nemărginit devotament. Notarii din țară se obligă în modul cel mai solemn, a fi santinele înflăcărâte pe tot teritoriul țării.

Să trăiți, Majestate !

Președintele Adunării :

GHEORGHE MILENCOVICI.

Domnului DIMITRIE IUCA,

Ministru de Interne, București.

Adunarea Generală a Notarilor Comunali din România întrunită în ședința ordinară în București în ziua de 8 Ianuarie 1937, roagă să primiți adâncă recunoștință și devotament pentru bunavoința dovedită față de notari.

Președintele Adunării :

GHEORGHE MILENCOVICI.

Domnului VASILE BÂRCĂ,

Sub-secretar de Stat, București, Ministerul de Interne.

Adunarea Generală a Notarilor Comunali din România, întrunită în ședința ordinară la București, vă roagă să primiți adâncă recunoștință și devotament pentru bunavoința dovedită față de notari.

Președintele Adunării :

GHEORGHE MILENCOVICI.

Intrunându-se în desbaterile ordinii de zi, se dă citire procesului verbal din adunarea generală precedentă, care este primit de adunare.

Urmează raportul consiliul de administrație.

Gh. Milencovici, președintele asociației arată înfăptuirile realizate de asociație în decursul anului 1936.

Di Stancu Brădișteanu, părăsând sala adresează următoarele cuvinte Adunării Generale :

„Regret din inimă că trebuie să plec din mijlocul vostru având o intervedere cu Domnul Ministru Iuca. Cu sufletul voi rămâne însă și pe mai departe între voi.

Vă doresc un succes deplin în lupta ce duceți alături de noi pentru îmbunătățirea soartei funcționărimii.

Pentru ca lupta voastră să poate duce la izbândă, aveți nevoie înainte de toate de o solidaritate

neclintită.

Fii deci cu toții solidari, lăsați la o parte neînfelegerile isvorite din ambiții personale și aveți încredere deplină în conducerea voastră și în Președintele vostru **DI Milencovici**.

Eu l'am văzut pe energicul vostru președinte la muncă și am fost surprins de tenacitatea și perseverența sa pe lângă uriașa sa putere de muncă. Toate greutățile — care, vă asigur, că nu sunt mici — au fost și vor fi învinse de acest harnic președinte al vostru. Eu văd în el garanța propășirii Asociației voastre și un colaborator prețios în lupta Frontului Unic al Salariaților Publici, pentru a asigura funcționării un viitor mai bun". (Urmași de aclamațiile și aplauzele nesfârșite ale Adunării generale, D-nii Stancu Brădișteanu și Ionescu-Darzeu părăsesc Adunarea Generală).

La discutarea chestiunilor de interes general cuprinse în raportul consiliului de administrație iau parte următorii notari: **A. Comșa** (Sălaș), **L. Bârlea** (Satu Mare), **I. Sasu** (Maramureș), **Dr. A. Bejan** (Bihor), **E. Opriș** (Sălaș), **N. Olariu** (Timiș-Torontal), **E. Morariu** (Cluj), **R. Aron** (Târnava-Mare), **H. Botezeanu** (Târnava Mare), **N. Bunescu** (Sibiu), **A. Rațiu** (Arad), **A. Florian** (Alba), **Văleanu** (Hunedoara), **M. Grigoriu** (Iasi), **D. Băcanu** (Constanța), **Mihăilescu** (Buzău), **Gărduș** (Turda), **Stiavu** (Făgăraș), **Mărelescu** (Dâmbovița), **A. Boeriu** (Trei Scaune), **N. Enechescu** (Dâmbovița), **Tătaru** (Tulcea), **Roșu** (Mușcel) și **V. Petrovan** (Satu Mare).

Urmează depunerea raportul cenzorilor.

Horia Botezeanu (Târnava Mare), depune raportul cenzorilor.

Asupra raportul cenzorilor iau cuvântul: **A. Rațiu** (Arad), **Dr. A. Bejan** (Bihor), **Boroș** (Sălaș), **I. Morariu** (Cluj), **R. Ania** (Timiș-Torontal), **Dr. I. Lighețianu** (Timiș-Torontal), **N. Bunescu** (Sibiu), **S. Ioanette** (Turga), **A. Boeriu** (T. Scaune), **Georgea** (Sălaș) și **N. Colan**, prim-pretor (Severin).

Se procedează la alegerea cenzorilor pe anul 1937. Sunt aleși prin vot secret ca cenzori D-nii: **Horia Botezeanu** (Târnava Mare), **Dr. Aurel Bejan** (Bihor), **Ionel Vlad** (Mureș), iar ca supleanți **Nicolae Hentea** (Alba), **Cornel Georgea** (Sălaș) și **A. Doctor** (Târnava Mică).

DI casier I. Hajdău (Bihor) își depune raportul asupra gestiunii generale și a fondurilor reviste și căminului.

La discutarea raportului iau cuvântul D-nii: **A. Panait** (Constanța), **M. Sarea** (Satu Mare), **E. Sasu** (Maramureș), **M. Grigoriu** (Iasi) și **H. Botezeanu** (Târnava Mare).

Raportul este primit și se dă cuvenita descărcare Consiliului de Administrație.

DI Gh. Milencovici, aduce la cunoștința Adunării

rei generale rezultatul intervenției pe lângă direcțiunea cursurilor de perfecționare a funcționarilor și pe lângă Ministerul de Interne privitor la încadrările notarilor.

DI casier Hajdău, prezintă contul de gestiune și bugetul pe anul 1936, care se primesc și se dă descărcarea cuvenită.

La discuție iau parte D-nii: **S. Ursu** (Mureș), **Popovici** (Arad), **Dr. Lighazan** (Timiș-Torontal) și **A. Florian** (Alba).

După epuizarea ordinii de zi, Adunarea Generală la propunerea Președintelui **Gh. Milencovici**, proclamă de președinte de onoare al Asociației pe **DI Octavian Furlugeanu**, deputat de Caraș și ca membru de onoare pe **DI Radu Roșculeț**, deputat de Constanța ca un semn de recunoștință și omagiu a notărimii pentru sprijinul acordat cauzei notarilor cu privilegiul votării legi aditive și legi avocaților.

Adunarea generală ordinară transformându-se în adunarea extraordinară în vederea modificării statutelor, se constată că nu este întrunit numărul statutar de membri spre a lua hotărâri valide, astfeci modificarea Statutelor a trebuit să fie amânată.

DI Anghel Florian (Președintele Filialei Alba), face propunerea că la începutul lunii Mai 1937 să se țină la Brașov, Adunarea Generală Extraordinară, pentru modificarea statutelor Asociației.

DI Președinte Milencovici spune că este convins că prin această Adunare Generală Extraordinară nu se urmăresc scopuri nobile care ar servi cauza Corpului Notarial ci numai machinațiuni de culise, din partea unor ambițioși, pentru interesele lor personale, în vederea înlăturării consiliului de administrație și prin urmare a prezidiului, și declară că ține să respecte hotărârea Adunării Generale și în consecință își depune mandatul pentru a înlătura lupte interne care ar slăbi Asociația și ar dăuna prestigiului cauzei notarilor.

DI Anghel Florian, în urma declarației Președintelui anunță Adunarea că își retrage propunerea, spunând că nu se identifică cu acei ce urmăresc scopuri personale și caută subminarea Asociației.

Membrii Consiliului de Administrație prezenți și Adunarea Generală în unanimitate și cu aclamație nu primesc depunerea mandatului de către Președinte și declară că dă deplină putere Președintelui de a conduce și pe mai departe destinele Asociației încredințându-l să convoace adunarea generală, în mod statutului, atunci când D-Sa crede de necesar în interesul Corpului Notarial.

DI Președinte Gh. Milencovici mulțumește Adunării Generale pentru încrederea acordată persoanei D-Sale și Consiliului de Administrație.

După încheierea desbaterilor, adunarea generală mulțumește președintelui pentru munca depusă să îi exprime întreagă încredere și pe viitor.

Raportul Consiliului de Administrație al Asociației Generale a Notarilor către Adunarea Generală.

ONORATĂ ADUNARE GENERALĂ,

Domnilor Colegi,

Potrivit prevederilor statutelor noastre ați fost convocați pentru ziua de azi în adunare generală, unde luând cunoștință de situația în care se găsește Asociația noastră, să luați măsurile cerute de interesele tagmei notarilor comunali.

În cele ce urmează ne propunem a vă pune în curent cu viața internă a Asociației noastre, cât și cu activitatea dezvoltată din partea prezidiului Consiliului de administrație și funcționarilor, dela ultima adunare generală.

Motivat de lipsa de mijloace materiale, precum și de considerațiuni sanitare, iubitul nostru coleg și fost președinte Alexandru Comșa a fost nevoit a se retrage dela conducerea Asociației. Pentru munca desfășurată în luptele noastre profesionale, ținând ai exprima și pe această cale, mulțumirea și recunoștința întregului corp notarial din țară.

Astfel în urma acestei dimisii survenită la data de 9 Mai 1936 prin încrederea Dilor membrii ai Cons. de adm. mi-a revenit mie greaua sarcină a conducerii Asociației noastre.

Deși cunoașteam marea răspundere morală, ce mi-am asumat atunci când am primit să conduc această Asociație, totuși bazându-mi pe concursul Dtră moral și material, am primit și privesc cu încredere în viitor, ferm convins că munca depusă cu o sinceră cunoștințiozitate în interesul general, va aduce roadele așteptate.

Cu toate acestea, situația mea nu era de invidiat, atunci când am preluat conducerea Asociației, fără a avea la dispoziție, nici cele mai reduse mijloace materiale, cu datorii la fondul general și cu rămășițe de plată la cel al revistei, când în mijlocul nostru erau tendințe de desorganizare.

Când unii colegi, să foloseau de toate armele posibile pentru a ne paraliza orice acțiune întreprinsă pentru promovarea intereselor noastre profesionale, având de îndurat de multeori și atacuri personale, venite din partea unor colegi, cari judecă exclusiv prin prisma intereselor personale, uni chiar cari se complac și anonim, fapt absolut nedemn pentru o tagmă de funcționari cu pregătirea profesională a notarilor comunali.

Totuși dorind, ai da un suflu de viață Asociației, pentru a câștiga din nou încrederea colegilor în aceasta și pentru a putea face față situației și împrejurărilor, în pragul stabilizării și încadrării notarilor comunali, am uzaț de toate mijloacele posibile, în interesul salvagărdării binelui comun.

Ori pentru atingerea acestor obiective era necesară o muncă tenace și continuă.

În dorința ca revista noastră „Administrația Română”, pusă pe alte baze și reorganizată în limita mijloacelor reduse, ce aveam la dispoziție, să pătrundă la toate comunele și satele, ca astfel să facem legătură sufletească cu toți colegii noștri, am cerut cu adresa No. 14 d'n 30 Mai 1936, iar Onor. M. I. cu adresa No. 29776/1936 a recomandat prin Prefecturile Județene **abonarea revistei „Administrația Română”** din partea tuturor primărilor comunale.

Grație acestei recomandări au încurs la redacția revistei un număr de 67 noi abonamente.

Cu drept cuvânt, așteptăm, că numărul abonamentelor la revista „Administrația Română”, să se urce cu mult, în urma Ordinului de recomandare a Ministerului de Interne, mai vărtos și din motivul, că abonamentul revistei, cade în sarcina primărilor comunale.

Ne putem ușor închipui rezultatul, la care am ajunge atunci, când notarii comunali, conducătorii celor 10.000 de comune rurale, bazați pe această recomandare, ar trimite și achita punctuos din bugetele comunelor suma abonamentului, care s'a ridicat la frumoasa sumă de 3.000.000 Lei anual.

Deacea cu aceasta ocazie, ținem să facem un stăruitor apel către toți colegii noștri, ca dând dovadă de spirit de înțelegere și solidaritate față de interesele tagmei noastre, să trimită încă în cursul acestei luni abonamentul revistei casierului Asociației: **Ioan Hajdeu, notar, Cociuba Mare, p. Tincea, jud. Bihor.**

Motivat de-o parte de lipsa mijloacelor materiale, de alta de nemulțumirea majorității colegilor, provenită din faptul, că deși Asociația centrală activează în și pentru interesul tuturor notarilor comunali din Țară, totuși numai o parte din organizațiile județene au înțeles să-și facă datoria, achitând taxele de membru către centru. Am cerut ca în baza prevederilor statutare Onor. M. I. să dispună reținerea

acestor taxe din partea Prefecturilor județene, cu ocazia achitării salariilor notarilor comunali.

În baza acestei cereri cu No. 259—1936 Onor. **M. I. prin Ord. circular No. 4534 k/1936 și 15769/936**, de fapt a dispus, ca taxele de membru către Asociația centrală să fie reținută de Prefecturile județene, din salariile notarilor.

Din comunicările și sumele primite dela puținele Prefecturi, am constatat cu regret că rezultatul acestor dispoziții a M. I. nu este cel așteptat.

Suprinderea noastră este atunci, când constatăm, că de fapt Prefecturi au dat cu bunăvoință curs acelui ord. circular, dar că însuși organizațiile noastre județene sunt acele, cari împiedecă sub diferite pretexte, fie încasarea, fie vărsarea sumelor.

Printre aceste organizații județene se găsesc cele din județul Baia, Buzău, Caliacra, Dâmbovița, Cernăuți, Dorohoiu, Fălciu, Gorj, Hotin, Neamț, Olt, Roman, S'biu, Trei-Scaune, Tulcea, Vâlcea și Vlașca, unele cerând reducere până la 50 sau 100 Lei, altele declarând că notarii din județ, nu se consideră membrii ai Asociației, iar altele filiale preluând taxele de membru reținute, la intervenția noastră dela Prefecturile respective pe seama A. G. N. C. R., nu li-au vărsat acelea nici până azi caseriei.

Pentru curmarea acestor neajunsuri, menite a paraliza orice activitate, propunem ca taxele de membru Lei 200 anuală, să fie încasate la Prefecturi într-o singură rată în luna **Martin**, iar abonamentul la revista în luna **Aprilie** a fiecărui an.

Considerând că cel mai bun semn de viață al unei Asociații profesionale este localul propriu, în care să fie instalat biroul central, cunoscând dorința tuturor colegilor de a înființa un Cămin al notarilor la București, pentru a putea pune bază acestui Cămin cu o oară mai de vreme, m'am adresat cu cereri multor factori în posibilitate de a-ne da o mână de ajutor.

Astfel cu No. 228/1936 am cerut un ajutor bănesc dela M. I. primind asigurări din partea Dlui Ministru Dimitrie Iuca, că nii se va acorda ajutorul solicitat.

Tot în acest scop ne-am prezentat, la Dl Donescu, primarul general al Capitalei, unde cu No. 229-1936, am cerut un lot pentru Cămin.

Dl Primar general dând rezoluție favorabilă cererii noastre, înregistrată sub No. 39017/1936, a dispus acordarea unui lot, care urmează a fi fixat de serviciul cadastral al Municipiului București, de comun acord cu noi, Dl Primar general promițând a-ne accorda și un ajutor bănesc.

În acelaș scop am cerut cu No. 236/1936 reținerea din partea M. I. a sumei de Lei 20 din salariul tuturor notarilor comunali, subvenție pentru căminul F. G. A. P. S. P. și căminului nostru,

Dorind ca la adunarea de azi să poată participa un număr cât mai mare de colegi, am cerut cu No. 233/1936 o reducere de 75% pe C. F. R. pe seama participanților la adunare, cerere care însă conform deciziei No. 182978 a Dir. Gen. C. F. R. nu a putut fi aprobată.

Tot în vederea acestei adunării generale, aprobată cu No. 12840/1936 al M. I. și publicată în No. 331/1936 al ziarului *Universul* și No. 11 al revistei „Administrația Română”, la care să poată participa cu drept de vot conform art. 30 din statute, un număr recerut de membrii, am cerut cu No. 234/1936, și 234/2/1936, ca totate sumele încasate la Prefecturi în contul taxelor de membru, să fie vărsate de urgență casieriei noastre centrale, sume ce a încurs, însă în proporție prea redusă.

DOMNILOR COLEGI,

Conducerea noastră centrală, în vederea strângerii legăturilor, ce trebuie să existe între toți membrii aceleiași Asociații profesionale, a stat în permanentă legătură cu colegii din toată Țara, prin corespondența schimbată dând sfaturile și îndrumările necesare.

Ca dovadă este numărul mare de **342 adrese încurse și de 817 adrese expediate** dela Asociație în intervalul de 9 Mai—31 Dec. 1936.

Ar fi foarte dificil să enumerăm toate intervențiile personale făcute pentru colegii noștri.

Consiliul de adm. a ținut în cursul anului 1936 patru ședințe, cu cari ocazii au fost discutate obiectele puse la ordinea zilei, luându-se măsurile necesare în interesul gneral, iar la 22 Oct. 1936 s'a ținut o consfătuire comună a cons. de adm. și președinții filialelor județene pentru modificarea statutelor, când pentru activitatea depusă de președinte din nou s'a adus mulțumiri acestuia și ia exprimat încredere

Dupăce am descris activitatea depusă în interesul Asociației ca atare, să vedem acum ce anume muncă s'a depus în interesul membrilor săi, adeca a notarilor comunali.

Activitatea noastră a fost în cursul anului 1936 mai mult concentrată în jurul votării L. A. și a legii de modificarea legii avocaților.

Descrierea luptei ce s'a dat din partea reprezentanților Asociației la votarea acestor legi este prea dificilă și ar răpi prea mult timp.

Trecând peste prima greutate, acea a elaborării proiectului de lege adm. din partea Comisiei numită, și în care comisie să recunoaștem, că pentru prima dată am avut și noi reprezentantul nostru pe colegul P. Popovici din Sănnicolaul Mare, situația s'a agravat atunci, când la dezbaterea proiect. de lege în Parlament a trebuit să urmăm pas cu pas aceste dezbateri.

Greutatea cea mai mare am întâmpinat-o însă, cu privire la dreptul notarului de a redacta pe seama sătenilor, acte sub semnătură privată.

Cunoscând marile interese ale locuitorilor dela sate, de ași putea rezolva mai ușor și mai repede actele lor sub semnătură privată, de altă parte considerând, că în urma salarizării insuficiente a notarilor comunali, taxele încasate de notari pentru aceste lucrări constituie un supliment de salariu, pentru asigurarea existenței acestora, delegații noștri aflați în București, în urma insistenței depuse au reușit să provoace întrunirea în ședință comună pe toți Parlamentarii Ardeleni și Bănățeni pentru sprijinirea drepturilor lor cu privire la redactarea actelor particulare, în interesul populației dela sate.

Cu toate aceste dovezi de bunăvoință, lupta a fost câștigată numai în parte, deoarece majoritatea parlamentarilor de profesiune avocați au făcut tot posibilul, ca acest drept al nostru să fie sistat.

Astfel legea adm. a omis acest drept al nostru, iar prin legea de modificare a legii avocaților, s'a fixat un plafon de 10.000 Lei, până la care notarul comunal este îndreptat, a redacta acte sub semnătură privată.

S'a mai dat lupta și pentru stabilitate, dreptul la locuință, indemnizație de transport, iluminat și încălzit, gradații și posibilitatea ca actualii diplomați ai școlilor de notari fără posturi, să poată fi plasați.

În scopul acesta în tot timpul dezbaterii în Parlament a legii adm. o delegație compusă din Domnii Alexandru Comșia, fostul președinte, apoi Gheorghe Milencovici, actualul președinte, Dr. Alex. Lighezan, Alexandru Rațiu, și în parte Romul Aron, Simion Ursu, Anton Panait, R. Vasiliu, I. D. Băcanu și Stelian Marculescu au fost prezenți la București, intervenind prin numeroșii parlamentari devotați cauzei noastre, ca textul votat al legii, să fie în concordanță cu drepturile noastre.

Textul actualei legi administrative și Monitorul Oficial cu debaterile parlamentare referitoare, dovedesc rezultatul luptei date.

Sau remarcat în special în apărarea drepturilor noastre Dnii parlamentari Octavian Furlugeanu, Dr. Aurel Milea, Nerva Traian Cosma, Dr. Gheorghe Hențiu, Iuliu Nasta, Dr. Dimitrie Gafton, Emil Labonțiu, Radu Roșculeț, C. Zamfirescu, Constantinescu-Bordeni, C. C. Giurescu, E. Folea, C. Cristodorescu, Honoriu Bănescu, apoi Dnii senatori Pinteș Făraș, Jumanca, Feneș, Patraulea, Pleș, Manoiulescu, Oanca și alții, al căror nume momentan ne scapă, cărora consiliului de adm. în ședința din 9 Mai 1936 le-a adus mulțumiri protocolare, proclamând pe Dl Octavian Furlugeanu președinte de Onoare, iar pe Dl Radu Roșculeț, membru de onoare al Asociației.

Credem că este cazul ca aci, să arătăm sentimentele de devotată recunoștință a tuturor notarilor din țară, către Dl **Ministru Iuca**. Noi cunoaștem cu toții străduințele inimoase depuse de Dl **Ministru Iuca** în interesul nostru, cu ocazia elaborării, debaterii și votării legii administrative, străduințe încoronate cu succes și traduse în fapte.

Adevărat este, că sub nici o legiuire dela Unire în coaci, funcționarii Administrațiilor Locale, Subprefectul, Pretorul, și Notarul nu au fost mai bine ocrotiți, în ce privește stabilitatea în funcțiune.

Prin acordarea **inamovibilității, stabilități efective**, Domnul **Ministru Iuca** a ridicat administrația la rangul **unei adevărate magistraturi**, iar pe de altă parte a stăruit ca ea să fie pusă la adăpostul influințelor politice.

Odată înscrisă stabilitatea notarului în textul actualei Legi Administrative, credeam că viața noastră familiară, precum și munca serioasă și continuă în interesul obștesc, va decurge mai liniștit.

Durere însă că notarul com. a trebuit să-și dea tributul său de jertfă și la punerea în aplicare a noii legi adm. când prin aplicarea art. 132 foarte mulți colegi au fost declarați stabili în alte comune decât acele unde au fost găsiți de L. A., o parte fiind puși chiar și la dispoziția Ministerului.

Sunt foarte numeroase cazuri, când notari cu o vechime de 10—20 ani de funcționari, declarați definitiv, confirmați și reconfirmați de legile anterioare, au fost declarați stabili fără consimțământul lor în alte comune și chiar alte județe, așa încât am putea spune cu drept cuvânt că pentru notarii comunali aceasta a fost cea mai cruntă lovitură primită până acum.

Reprezentanții noștri, președintele și secretarul general sub No. 10741 din 14 August 1936 au fost detașați la Minister, spre a colabora la lucrările pentru stabilitatea notarilor, au putut salva prea puțini colegi din cauza dârzeniei Prefecților de Județ.

Aci este momentul să amintim că, desigur cuvântul reprezentanților noștri ar fi tras mai mult în zumpănă, dacă cei în drept aveau cunoștință că tagana notarilor comunali este perfect solidară.

Pe lângă intervențiile personale, prin cari am cerut ca notarii cari întrunesc condițiile legi adm. în special art. 131, 132, să fie fără deosebire declarați stabili pe loc, am prezentat sub No. 24 din 4 Aug. 1936 un memoriu Dlui Min. Iuca, cerând revenirea asupra ord. circ. No. 6982 din 25 Iunie 1936 M. I. cu privire la declararea stabilității notarilor comunali și în alte comune.

Tot în aceasta cauză, am înaintat memoriul 121/1936 și 122/1936 cerând, ca notarii puși la dispoziția M. I. să fie plasați și să nu fie obligați a se

prezenta la Minister. Dl. Ministru referindu-se la raportul nostru No. 122/1936, ne-a comunicat sub No. 18.137/1936 ca dispus telegrafic că, colegii puși în mod provizoriu la dispoziția Ministerului, să rămână deocamdată la domiciliu.

După mai multe stăruinți și intervenții ale noastre, colegii puși la dispoziția M. I. au fost plasați la notarlate, însă în diferite părți ale țării.

Cu No. 239/1936 am cerut sistarea transferărilor de notari făcute de unii Dni prefecți.

Iar cu No. 273/1936 am cerut cheltuielile de mutare pe seama notarilor declarați stabili în alte comune.

Sub No. 145/1936 la cererea colegilor din plasa Periam, Jud. Timiș-Torontal, am cerut accelerarea publicării deciziilor de stabilitate în Monitorul Oficial al Statului, cece s'a și făcut.

Bazați pe drepturile noastre ce decurg din art. 130 și 132 cu privire la gradații, cu ocaziunea pregătirii și întocmirii proiectului de buget pe anul 1936—1937, am cerut sub No. 28/1936 la Ministerul de Interne pentru înscrierea gradațiilor noastre în acest buget, iar întrucât bugetul Statului nu ar putea suporta acest plus de cheltuieli, să se ordone Prefecturilor înscrierea acestor gradații în mod obligatoriu în bugetele comunelor, bucurându-se de gradații și acei colegi notari, subnotari, cari nu au la bază 6 cl. secundare.

Asemenea am cerut sub No. 65/1936, ca notarii comunali, să nu fie încadrați ca simpli impegați, ci să fie încadrați potrivit pregătirii lor profesionale.

Având în vedere, că taxele pentru lucrări particulare, nu sunt uniforme, bazați pe prevederile noui legi adm. și legii de modificare a avocaților, am prezentat încă la data de 30 Mai 1936 sub No. 12/1936 un proiect de tarif a taxelor pentru lucrări particulare, convenite notarilor.

O rezolvare definitivă aceasta cauză n'a primit încă, acest tarif fiind încă în studiu la Minister.

Pentru asigurarea indemnizațiilor de transport convenite notarilor în baza art. 130 L. A., am cerut cu No. 32 din 30 Iunie și 4 August 1936 fixarea acestor indemnizații în raport cu necesitățile adm. și posibilitățile bugetare ale comunelor, adică un maximum de Lei 5000 lunar și un minimum de Lei 2000 lunar.

Ministerul de Interne cu No. 18130 din 8 Iulie 1936 ne comunică fixarea prin ord. circ. către Prefecturi a unei indemnizații lunare, de maximum 4000 lei lunar.

În memoriul nostru No. 231/1936 înaintat Min. de Interne, Direcțiunea pășunii, M. I. cu ord. circ. No. 5635/1936 a dispus Prefecturilor de Județ, ca în bugetele Eforilor comunale de pășune din anul 1937/1938 să se înscrie pe seama notarilor comunali, ca secretari ai acestor eforii o indemnizație de

transport fixă lunară, în raport cu bugetul eforiei comunale respective.

Cu No. 164/1936 am înaintat Ministerului de Interne, un memoriu cerând ca la întocmirea regulamentului de aplicare a legii avocaților valoarea de Lei 10.000.—, plafon fixat pentru notarii comunali, la redactarea actelor sub semnătura privată, privind înscrierile în c. f. să fie egală la pășune, ocoale cu pomi fructiferi și pădure cu suprafață de 24 jug. cad., la fânețe cu 12 jug. cad., iar la arabil vie cu 6 jug. cad.

Acest memoriu a fost transpus cu avizul favorabil No. 12.111/1936 al M. I., Ministerului de Justiție

Am cerut asemenea cu No. 165/1936 Ministerului de Interne, ca constatarea și perceperea impozitului prop. la transacțiunile de vânzări și cumpărări, precum și impozitul succesoral, să se facă numai pe baza cert. de evaluare și prețuire eliberat de primărie și nu pe baza venitelor din matricolele fiscale.

Acest memoriu a fost transpus cu avizul favorabil No. 12.112/1936 M. I., Ministerului de Finanțe.

În legătură cu aplicarea regulamentului pentru pregătirea profesională, sub No. 272/1936 am cerut, ca notarii comunali să fie scutiți de la participarea la cursurile de pregătire profesională, întrucât aceștia prin practica sau însușit deja pregătirea specială profesională.

Pentru cazul, când totuși și notarii comunali armează a lua parte la acest curs, termenul de 6 luni, să fie redus pentru aceștia la 3 luni, iar cheltuieli să fie suportate de Stat, Județ sau comune.

Din toate aceste vă puteți convinge, că activitatea noastră a căutat să cuprindă în sfera ei de activitate, toate interesele noastre.

Nu ne-am mărginit de a lupta numai singuri și în mod izolat, în revindicarea drepturilor noastre, ci am luptat și împreună și cu celelalte Asociații profesionale funcționărești înrolate în Federația generală a Asociațiilor profesionale de salariați publici, și împreună cu alte Asociații funcț. înregimentate în Frontul Unic.

Astfel în ziua de 25 Oct. 1936 am participat la Congresul general al Federației, precum și celelalte întruniri ținute de aceasta, tot așa la toate întrunirile frontului unic ținute în București, reușindu-ne ca în moțiunea votată și adoptată, să fie susținute de Federație Gen. Asoc. Prof. de Salariați Publici următoarele doleanțe a noastre :

Achitarea gradațiilor, fără cons. la pregătire școlară, inclusive și subnotarilor.

Redactarea actelor sub semnătura privată fără nici un plafon.

Notarul să fie ofițerul stării civile.

Să aibă drept de vot deliberativ în cons. com.

Să fie declarat înamovibil.

Să li se achite sporul Titulescu.

Notarul să poată fi pedepsit numai pe cale disciplinară.

Asemenea prin delegați, am participat la congresul secretarilor de plasă ținut în ziua de 18 Iulie 1936, precum și la al Primpretorilor ținut în ziua de 15 Dec. 1936 la București.

În ce privește încadrarea noastră, am primit asigurări din partea Dlui Stancu Brădișteanu, președintele Federației, că în proiectul de armonizarea salariilor, notarii vor fi încadrați începând cu o clasă superioară învățătorilor.

În cursul anului 1936 s'au organizat Filialele Județene Rădăuți cu Dl Aurelian Olariu. Ilfov cu Dl G. Tudor, Teleorman cu Dl Florea Teicanu și Muscel cu Dl Gh. C. Roșu ca președinte.

În acțiunea noastră ne-am bucurat de buna voință părintească, ocrotitoare a Dlui Ministru Vasile Băreă și de concursul sincer a Dlui președinte de onoare al Asociației Dl Octavian Furlugeanu, că și pe aceasta cale ținem să le aducem mulțumirile noastre omagiul și recunoștință.

Când v'am arătat în aceasta expunere modestă noastră activitate, nu am făcut-o cu scopul, de a ne lăuda, ci spre o vă dovedi, că ne-am dat silința, de a ne îndeplini cât mai conștiincios mandatul încredințat de Dtră, pentru apărarea intereselor noastre

profesionale, spre a restabili numele Asociației noastre defaimat de unii colegi.

Că munca noastră nu a fost zadarnică rămâne la aprecierea Dtră.

În toată activitatea noastră dezvoltată în interesul Asociației noastre și a membrilor săi, am fost susținuți cu toată căldura din partea vrednicilor conducători ai Federației generale a Asociațiilor profesionale de salariați publici Dl Stancu Brădișteanu, președinte și colaboratorul cel mai aproape al Dsate Dl Virgil Ionescu-Darzău, Director general în M. L., un prieten desinteresat al notarilor comunali.

Pentru realizarea tuturor dezideratelor noastre profesionale, se cere dela noi din partea Federației Generale a Asociațiilor profesionale de salariați publici coalizate în Frontul unic, în vederea marelui lupte ce se dă în jurul noului statut al funcționarilor publici și pentru armonizare a salariilor, o dragoste sinceră colegială, o solidaritate perfectă și apoi Vă asigurăm că munca noastră va fi încununată cu deplin succes.

București, la 7 Ianuarie 1937.

Președinte :

GH. MILENCOVICI.

Secretar general :

R. ARON.

Raportul Casierului Central al Asociației către Adunarea Generală.

Onorată Adunare,

Prin conturile de gestiune în fiecare an am arătat situația financiară a fondurilor asociației noastre. De asta dată însă pe lângă prezentarea obișnuită a conturilor am onoare a Vă servi și cu un raport din care Onorata Adunare să poată cunoaște nu numai o gestiune anuală, ci o situație generală din toate punctele de vedere și în urma cărui raport să poată lua apoi măsurile ce va crede de cuviință.

Cu regret trebuie să raportez Onoratei Adunări că situația financiară generală a fondurilor Asociației se găsește într-o stare care reclamă o urgentă îndreptare. O asanare financiară prin echilibrarea bugetelor și prin încassarea taxelor trebuie să formeze obiectul unei preocupări neîntârziată.

Nu am ajuns în aceasta situație în urma impunerilor cu cotizații grele a membrilor asociației, nici în urma risipei, sau o nerespectare a prevederilor bugetare, ci numai în urma neachitării la timp sau chiar deloc a unei cotizații anuale de 200 lei la fondul de administrație și al abonamentului de 300 lei la fondul revistei.

Ca Onorata Adunare să poată cunoaște precis situația, servesc cu următoarele date :

La fondul de administrație generală :

Rămășițe de taxe la finea anului	
1935, au fost	774.529 lei,
Debit pe anul 1936 a fost	663.036 lei,

In total : 1.437.565 lei.

Din aceasta sumă în anul 1936 sa încassat în total suma de 354.475 lei, deci abia 56% din debitul anului în curs. Iar pentru executarea în întregime a bugetului anului 1936, aveam nevoie de 1.700.000 lei.

Ca să scot în relief și mai mult gravitatea situației, dați-mi voie să arat mijloacele de care sa folosit Consiliul de Administrație pentru intensificarea încassarilor, precum reducerile și înlesnirile de plată admise pentru atingerea scopului urmărit cu privire la taxele de membru.

În anul 1932, sa acordat pentru acoperirea cheltuielilor de încasare o remiză de 20% asupra tuturor rămășițelor. Câteva filiale sa folosit de acest mod de încasare, majoritatea însă nu.

Rezultatul foarte redus. În anul 1935, Consiliul de Administrație a hotărât reducerea cu 30% a tuturor rămășițelor de taxe, sperând că astfel se va putea încasa mai ușor suma rămășițelor scăzută atât de simțitor. Nici aceasta dispozițiune n'a adus rezultatul dorit.

Văzând aceasta Dl Președinte actual, bazat pe dispozițiunile din statut, a recurs la încasarea taxelor prin rețineri din salariu, obținând în acest scop ordinul Ministerului de Interne. Ordinul s'a trimis Prefecturilor. Până la data de 25 Dec. 1936, au executat ordinul 15 Prefecturi din 55 județe organizate în filiale. Câteva Prefecturi din Vechiul Regat ne-a comunicat că nu fac nici o reținere, deoarece notarii se opun la aceasta, motivând că nu sunt în stare a suporta o taxă anuală de 200 lei.

Iată Onorată Adunare situația în care ne aflăm. E de prisos orice comentariu. Aprecierea, precum și măsurile de îndreptare cade în competența D-Voastră.

Ce privește fondul revistei, situația este și mai gravă, fiind vorba de abonamente prevăzute în bugetele comunale, care numai ordonanțate și expediate ar trebui și totuși nu se face.

Bugetul anului 1936, prezintă la venituri și cheltuieli suma de 800.000 lei.

Din aceasta sumă până la data de 25 Dec. 1936, sa încasat suma de 170.000 lei, deci nici 25%. Aceasta este situația și în anii precedenți.

Prin ce anume s'ar putea justifica acest trist fenomen, și care ar fi circumstanțele atenuante, pe care le-am putea invoca pentru a ușora situația de răspundere a celor vinovați?

Pentru că vina o poartă toți aceia, cari sunt nepăsători, sau poate chiar neglijenți ori sabotanți.

Onorată Adunare! Departe să fie de mine a aduce cuiva vre-o critică, eu am căutat să arat numai situația reală, pe care cunoscând-o Onorată Adunare să poată proceda în consecință, pentru că dacă au fost întemeiate cuvintele lui Napoleon cel Mare prin care a susținut că pentru buna reușită a unui război este nevoie de trei lucruri și anume de bani, bani și bani, atunci și organele noastre de conducere în lipsă de fonduri, vor avea de întâmpinat multe și mari greutăți în luptele pentru drepturile și justele revendicări ale corpului notarial.

Ca reprezentanții noștri să se poată ocupa în toată amploarea pentru promovarea intereselor vitale a le noastre, **liberi de o preocupare care devine din ce în ce mai apăsătoare**, avem datoria sfântă fiecare dintre noi a contribui prin concursul nostru neprecupețit aducând obolul moral și material prin achitarea cotizațiilor atât de reduse ce ni-se cer.

Asupra situației fondului căminului am onoare a face următorul raport :

Onorată Adunare!

Sunt foarte sincer când declar, că mi-aa cauzat oareșcare bucurie faptul că Dl Președinte a pus la ordinea de zi a ședinței de azi darea de seamă, respectiv facerea unui raport detaliat asupra situației fondului căminului și cu privire la cărămizile distribuite pentru sporirea acestui fond.

Deși în fiecare an sa încheiat, desbătut, verificat și aprobat conturile de gestiune ale diferitelor fonduri, totuși acest raport al nostru i-și are rostul și menirea sa. Prin acest raport nu vom arăta numai prin cifre simple situația fondurilor, ce vom încerca a descrie și cauzele respective motivele și circumstanțele care au creat aceasta situație. Intenționăm într'un mod mai detaliat a servi cu unele deslușiri și a pune la curent pe toți aceia pe care i-și interesează și poartă grija acestei cauze de interes comun; dar totodată a spulbera și unele bănuieli ce poate s'ar ivi chiar în urma necunoașterii cauzei în adevărata și realitate.

Situația fondului căminului la data de 25 Dec. 1936, este următoarea :

Depuneri la banca „Albina”	lei 1.381.010
Creanțe față de fondul de adm. și al revistei	„ 1.318.245
In numerar	„ 239.297

Total lei 2.938.552

asa dar aproape 3.000.000 lei.

Celea mai multe nedumeriri, obiecțiuni și critice sau auzit în legătură cu ridicarea împrumuturilor dela acest fond pentru fondurile de administrație generală și al revistei.

Onorată Adunare! Precum se poate constata din procesele verbale ale ședințelor, acestea împrumuturi sau ridicat de către conducerea Asociației noastre pe baza hotărârilor consiliului aprobate de către adunările generale ale asociației.

Împrumuturile au fost impuse de împrejurări și au fost ridicate de către conducere numai în cazuri de extremă necesitate, — am putea spune în cazuri de forță majoră, ceiace se justifică prin faptul că adunarea generală a admis aceste împrumuturi.

Noi voi înșira toate cazurile care au împins conducerea asociației la ridicarea împrumuturilor, ci amintesc numai câteva :

Procesul lui Sziklai din Lugoj pentru plata creanței de câteva sute de mii lei ce avea față de asociație, pretenziunea de vreo 220.000 lei a lui Al. Buhă, imposibilitatea Prezidiului de a acționa în cele mai importante chestiuni a le corpului notarial în lipsa de bani și altele.

Poate aceasta justificare ar fi mai mult o datorie a Dlui fost Președinte, dar făcându-se încassarile și plățile de către mine, poate am mai mult posibilitatea de a servi cu datele necesare.

Onorată Adunare! Am învocat mai sus unele motive care au determinat conducerea asociației să întrebuințeze banii fondului căminului pentru alte scopuri și acum să punem întrebarea, cine poartă vina că am ajuns într-o astfel de situație? Părerea mea modestă este că răspunderea (dacă ar fi vorbă de răspundere) o poartă toți acei notari care nu au putut, mai bine zis au neglijat plata cotizației modeste de 200 lei anual față de asociație, — precum și plata abonamentelor la revistă, care fiind prevăzute în bugetele comunale, numai în urma unei desintereșare au rămas neachitate.

Acum ca să se poată constata răul presupus ce s'ar fi făcut prin ridicarea împrumuturilor susmenționate, sau faptul dacă sa adus vreo prejudiție acestui fond, dați-mi voie să servesc cu datele ce urmează :

În cazul când nu s'ar fi ridicat împrumuturile ni-ar fi rămas depunere în bancă suma de 3,180.995 lei, la care sumă aplicându-se reducerea de 27½% în urma legii conversiunii lei 874,771, ar fi rămas depunere lei 2,306.224, la care sumă adăugându-se numerarul de 239.297 lei, ar avea fondul căminului o avere activă de lei 2,545.521, deci cu 413.031 lei mai puțin decât are în prezent. Bine înțeles aceasta numai în cazul când toți notarii ni-am face datoria și am achita restanțele de cotizații ce avem față de asociație.

DI Președinte actual cu grija binecunoscută și intențiunile frumoase ce are față de interesele asociației, a contribuit mult la echilibrarea fondurilor și la asanarea financiară a asociației prin ordiul exoperat la Minister și trimis Prefecturilor pentru reținerea cotizațiilor din salariile notarilor. Fapt a cărui executare și-a luat deja începutul.

Cu regret trebuie să amintesc aci că precum pot să arat din câteva rapoarte trimise la Minister în legătură cu aceste rețineri, sau găsiți notari cari au protestat la Minister, motivând că din salariul redus ce au, nu pot suporta aceasta reținere. — Sic.

Câte greutăți am întâmpinat când am pretinde și cotizația de 120 lei la an ca contribuțiune pentru fondul căminului ceiace de vre-o 6—7 ani nu sa făcut.

Ca să scot și mai mult în relief faptul că vina și izvorul ei trebuie divizat cu proporția nepăsării și neinteresării asupra tuturor notarilor cari nu caută să-și facă datoria, voi arăta mai jos situația de azi a fondului cărămizilor și anume :

Sau distribuit pentru plasare și valorizare, cărămizi în valoare de lei 4,004.000.—

Drept contravaloare a cărămizilor valorizate sa trimis cassieriei suma de 269.117 lei, ni-sa trimis cărămizi nevalorizate în valoare de 828.554 lei, rămâne deci încă nedecontat un stoc de cărămizi în valoare de 2,906.329 lei.

În situația întocmită pe județe și anexată la acest raport, e specificat de unde ce sume am primit precum și valoarea cărămizilor ce ni-sau remis ceiace servește de o a doua confirmare din partea noastră și o modalitate de control pentru ori cine față de cassierie.

Situația de mai sus cred că nu reclamă nici un comentariu.

Onorată Adunare! Va ști să aprecieze care a fost intențiunea și scopul pentru care sau lansat acestea cărămizi și în ce măsură a contribuit corpul notarial pentru atingerea acestui scop și ce anume măsuri sunt a se lua pentru o lichidare definitivă ca să ne putem face și noi raportul ce ni-se cere de către Onor. Minister în aceasta chestiune.

Fac totodată mențiunea că am predat Dlui Președinte și rapoartele pe județe, care conțin o clarificare în legătură cu diferențele foarte reduse și neînsemnate ce sau constatat între stuația dată de cassierie la 20 Iulie 1936; și rapoartele sosite dela unele filiale.

Am făcut acest raport cu scopul, ca atât Onor. Adunare, cât și oricare membru al asociației să poată cunoaște situația reală a fondului căminului și al cărămizilor.

Poate nu m'am estins într-o măsură destul de minuțioasă asupra chestiunilor, trecându-mi poate din vedere cazuri, fie sub raportul general, cât și relativ la unele cazuri sau chestiuni speciale. Stau însă la dispoziția oricui și voi servi cu deslușirile necesare cu privire la ori și ce chestiune care ar cădea în competența mea.

Cerând primirea raportului de față, asigur Onor. Adunare, ca precum în trecut, așa și în viitor, voi avea cea mai mare grije că banul ce mi-se încredințează, să se întrebuințeze numai și numai pentru scopurile fixate și admise, mă voi nizuși ca să fiu demn și de azi înainte de încrederea ce ați binevoit a-mi acorda când m-ați așezat în acest post de mare răspundere.

Cociuba Mare, la 9 Ianuarie 1937.

IOAN HAJDEU, casier.

Rezumatul procesului verbal No. 1-1937 al Adunării Generale a Asociației.

Asoc. Generală a Notarilor Comunali din România.

Secretariatul general.

No. 3/1937.

REZUMAT.

din procesul-verbal No. 1/1937, încheiat în ședința adunării generale a Asociației notarilor comunali din România, ținută în București, sala „Arta”, în ziua de 8-9 Ianuarie 1937.

În afară de membrii adunării, iau parte Dl. Stancu Brădișteanu, președintele Federației Asociațiilor de Salariați Publici și a Frontului Unic al Funcționarilor Publici, împreună cu Dl. Virgil Ionescu Darzeu, director general în M. I.

Președintele constată, că numărul membrilor prezenți este suficient, pentru a se putea hotărâ în mod valid, salută asistența și declară deschisă adunarea generală ordinară.

În urma alegerii făcute biroul adunării se declară constituit cu Dnii: Gheorghe Milencovici președinte, Anton Panait și Simeon Ursu vicepreședinți, Romul Sabău, Olariu Nicolae, Victor Boros, Const. Băcanu secretari și Romul Aron secretar general.

Președintele salută pe Dl. Stancu Brădișteanu Președintele Federației Asociațiilor de Salariați Publici și Dl. Virgil Ionescu Darzeu, director general, neânfricării și destoiniciei comandați ai Frontului Unic al Funcționarilor Publici, mulțumindu-le pentru atențiunea și încurajarea dată, prin prezența Dlor, corpului notarilor comunali și asigură de dragostea sinceră și devotamentul acestora.

Oaspeți sunt viu și îndelung ovaționați de întrecăgă adunare.

Dl. Stancu Brădișteanu viu emoționat, luând cuvântul, între aplauzele frenetice ale asistenței, își exprimă bucurie de a se găsi în mijlocul notarilor comunali, pionii Administrației Române.

Insistă asupra necesității însănătoșirii morale a Țării, ca produs a unei demne salarizări și tratament a funcționarilor publici.

Descriind fazele de luptă a „Frontului Unic al Funcționarilor Publici” arată rezultatele obținute cu privire la noul statut al funcționarilor publici și armonizarea salariilor acestora, și îndeamnă la solidaritate și frățietate.

Declară, că este pe deplin mulțumit cu activi-

tatea președintelui Asociației notarilor comunali.

Dl. Virgil Ionescu Darzeu declară, în uralele mulțumii, că însuș interesele Statului cer o dreaptă salarizare a funcționarilor săi.

Constată, că „Frontul Unic al Funcționarilor Publici” și-a găsit în Dl. Stancu Brădișteanu, omul providențial, care va duce cauza la izbândă.

Adunarea cu însufletire hotărăște a se expedia telegrame omagiale Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, precum și Dlor Miniștri D. Iuca, N. Bărcă și Aurelian Bentoiu.

Se intră în ordinea de zi și se dă cetire procesului-verbal din ședința dela 21 Noemvrie 1935 a adunării generale, care se aprobă și verifică.

Președintele prezintă darea de seamă pe anul 1936.

Adunarea, în urma discuțiilor avute și propunerilor făcute, aprobă darea de seamă prezentată și celită de președinte, aduce mulțumiri și-i exprimă încredere hotărând:

A se aduce mulțumiri și Dlui deputat Lobonțiu din Sălaj pentru sprijinul dat notarilor comunali la votarea L. A.

A se înființa „Cartea de aur” a Asociației notarilor comunali, în care să fie înscrși toți colegii, cari s'au perândat la conducerea Asociației, în primul loc urmând a fi înscrși Dl. Stancu Brădișteanu, Virgil Ionescu Darzeu și fostul președinte Alex. Buha și Alex. Comșia.

O comisie aleasă de adunare să se prezinte Dlui Minștru D. Iuca și Bărcă, prezentând dolcanțele notarilor comunali cu privire la încadrare, acordarea gradațiilor și cursurile de pregătire și perfecționare profesională.

A se înainta memoriu, cerând ca:

Și funcționarii din ținuturile alipite, numiți în funcțiuni până la finea anului 1924, să se bucure de avantajile art. 62 din statutul funcționarilor publici, ca unii cari au luat parte la organizarea Administrației Române în acele ținuturi.

Să se ceară, ca rămășițele de plata de catre cassa generală de pensuni, provenind din contribuția notarilor ca funcționari comunali, să poată fi achitată și în bonuri de impozite.

Din comisia disciplinară, care să se formeze pe lângă tribunale, să facă parte și un reprezentant al

notarilor comunali, atunci când urmează a fi judecat un notar.

Di Stancu Brădișteanu luând cuvântul înainte de plecare, spune următoarele :

„Plec cu trupul din mijlocul acestei adunări, cu sufletul însă rămân tot între Dtră.

Bine faceți că sunteți recunoscători conducătorilor Dtră, a căror singură mângâiere este aceasta recunoștință și sentimentul datoriei împlinite.

Lăsați la o parte orice preocupări personale și Vă dați seama de puterea mare a Dtră, atunci când sunteți solidari”.

Oaspeții părăsesc adunarea între vii și însuflețite ovațiuni.

În continuare se hotărăște, să se ceară înscrierea în noul statut al funcționarilor publici, ca dreptul la pensie și gradații notarilor absolvenți și mobilizați în anul 1924, să fie calculat dela această dată.

Ședința se suspendă la ora 14 și se redeschide la ora 16.

Di Horea Botezan prezintă raportul Comisiei cenzorilor.

După ample discuții și în urma deslușirilor date de Di Ioan Hajdău casierul central și Remus Ania fostul casier al fondului revistei, raportul Comisiei cenzorilor este luat la cunoștință, adunarea adânc mulțumire pentru munca depusă, urmând ca noua Comisie a cenzorilor să verifice de urgență gestiunea Ania.

Se declară urgența și se înscrie pe ordinea de zi : Alegerea alor trei cenzori supleanți, pe anul 1937.

Ședința se suspendă la ora 20, următoarea fixându-se pe ziua de 9 Ianuarie 1937, ora 10.

Z I U A II-a.

Ședința se redeschide la ora 10, ziua de 9 Ianuarie 1937.

Prezidează Di Gheorghe Milencovici.

Se constată că pentru alegerea Comisiei de cenzori au fost depuse patru liste.

În baza votului secret exprimat prin buletine de vot, se declară aleasă lista No. II, cu Dnii :

Dr Aurel Bejan,

Horea Botezan,

Ionel Vlad, cenzori ordinari și

Nicolea Hentea,

Aurel Geogea,

A. Doctor, cenzori supleanți.

Prezidează Di Anton Panait, primul vicepreședinte.

Ioan Hajdău casier central, prezintă și citește raportul asupra situației diferitelor fonduri ale Asociației.

Raportul este luat la cunoștință și aprobat, ur-

mând ca rămășițele de plată, provenind din taxe de membru, etc. să fie achitate în numerar.

Prezidează Di Gheorghe Milencovici.

Di Dr. Aurel Bejan aduce la cunoștință rezultatul audienței, ce comisia esmisă, a avut la Di Ministru D. Iuca și Bărcă, cu privire la acordarea gradelor și cursurile de pregătire profesională.

În aceste cauze se vor înainta memoriile cuvenite.

Se amână discuția punctului 8 din ordinea de zi, cu privire la plasarea Fondului Căminului.

Casierul central prezintă inventarul asupra activului și pasivului Asociației și contul de gestiune pe anul 1935.

Conturile de gestiune a diferitelor fonduri ale Asociației se aprobă, adunarea dând descărcare de gestiune gestionarilor, cu excepția Fondului Revistei, care urmează a fi verificat și prezentat ulterior.

Proiectul de buget al fondurilor unificate pe anul 1936 se ia în considerare și aprobă.

Se menține taxa de membru de 200 Lei pe an.

În viitor plățile la Asociație se vor face numai în baza ordonanțelor de plată emise în regulă de președinte.

Taxele de membru se vor încasa prin rețineri din salarii la Prefecturile respective, indiferent dacă organizațiile județene sunt sau nu constituite în baza statutelor votate în anul 1934.

Casieria centrală va înainta tuturor Prefecturilor județene tablouri de rămășițe.

Ședința se suspendă la ora 13 și se redeschide la ora 17.

Se hotărăște că pretensiunile decedatului coleg Șerban Constantinescu să fie achitate din rămășițele de plată, ce se vor încasa dela colegi din V. Regat, azi avansându-se din fondul general suma de Lei 2000.

În baza propunerii Consiliului de administrație, Di deputat de Caraș **Octav Furlugeanu** este declarat președinte de onoare, iar Di deputat Radu Roșculeț, deputat de Constanța, membru de onoare al Asociației generale a notarilor comunali din România.

Președintele constatând epuizarea ordinii de zi, mulțumește membrilor adunării pentru obiectivitatea dovedită în discuții și declară închisă adunarea generală ordinară.

Președintele aduce la cunoștință, că pe ordinea de zi este înscrisă modificarea statutelor, în urmare declară deschisă adunarea generală extraordinară.

Procedându-se la verificarea numărului membrilor prezenți, se constată că adunarea nu este în număr pentru a putea aduce hotărâri valide.

În jurul modificării statutelor Asociației, se naște o vie discuție.

Președintele constată că din aceste discuții reiese nu dorința modificării statutelor, ci aceea a schimbă-

rii consiliului de administrație, respective a prezidiului, în consecință respectând dorința adunării depune mandatul său, spre a încunjura astfel luptele interne inutile.

Membrii Consiliului de administrație prezenți și adunarea generală cu unanimitate respinge abdicarea președintelui, dând mandat președintelui de a conduce și pe mai departe destinele Asociației, încredințându-l să convoace adunarea generală, în vederea modificării statutelor, atunci când Dsa va cre-

de necesar în interesul corpului notarial.

Președintele mulțumește adunării pentru încrederea acordată D-sale și Consiliului de administrație și constatând epuizarea ordinii de zi, declară închisă adunarea generală extraordinară.

București, la 12 Ianuarie 1937.

Secretar general,

R. ARON.

MEMORIILE ASOCIAȚIEI:

Plafonul valorii actelor sub semnătură privată redactate de notarii comunali.

— Interpretarea art. 4, alin. 3 din Legea pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru organizarea Corpului de Avocați. —

— Memoriul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România. —

Asociația Generală a Notarilor Comunali din România a înaintat Ministerului de Interne următorul Memoriu :

Asociația Generală a Notarilor
Comunali din România,
No. 164/1936.

Sediul prov. în Bocșa-Montană
(Jud. Caraș)

Bocșa-Montană, la 26 Oct. 1936.

Privește : Intocmirea regulamentului pentru aplicarea legii, pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați.

Domnule Ministru,

Asociația Generală a Notarilor Comunali din România, cu reședința în comuna rurală Bocșa Montană (jud. Caraș), în conformitate cu art. 110 al. 18, din legea administrativă (publicată în M. O. No. 73 din 27 Martie 1936), combinat cu art. 4 al. 3 din legea pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați (publicată în Mon. Of. No. 78 din 2 Aprilie 1936) în interesul Statului și a notarilor comunali rurali, ca reprezentanți al puterii Centrale, avem onoarea a depune prezentul

M E M O R I U,

cu rugămintea să binevoiți, Domnule Ministru, a

dispune întocmirea regulamentului pentru aplicarea legii modificatoare a unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați din 22 Aprilie 1936 și pentru a stabili pe cale de regulament că :
„Valoarea de Lei 10.000.— prevăzută la art. 4 al. 3, din legea modificatoare a legii pentru organizarea corpului de avocați din 2 Aprilie 1936 este legală, la pășune, ocoale cu pomi fructiferi și pădure : cu o suprafață de 24 jug. cad., la fânețe cu 12 jug. cad. și la arabii sau vie ; cu 6 jug. cad.”

Motivele noastre sunt :

În genere :

Prin art. 109 din legea administrativă din 27 Martie 1937, notarul este reprezentantul puterii centrale în comunele rurale, șeful cancelariei, precum și organ de îndrumare și colaborare al administrației comunale, iar atribuțiunile sale multiple sunt stabilite prin disp. art. 110 din aceeași lege.

Știut fiind că, țăranul — agricultor —, nu poate în fiecare caz bagatel și de mică importanță a face deplasări costisitoare la reședința judecătorecii și avocaților, depărtare ce stă în cele mai multe cazuri la 30-80 km. de o parte și fiindcă notarul comunelor rurale a fost atât sub imperiul trecut, cât și sub imperiul român, retribuit cu o plată foarte minimă față de ceilalți slujbași al Statului, legiuitorul atât în trecut cât și în prezent a căutat, pentru recompensarea multiplelor atribuțiuni pe cale legală cu redactarea diferitelor petițiuni, acte sub semnătură privată, necesară sătenilor ; precum și redactarea

cererilor de înscriere în cartea funduară, ce privește Ardealul și Banatul, fiind autorizat pentru efectuarea acestor servicii a pretinde textele stabilite, conf. art. de lege XXII 1886 (a fostului regim maghiar), prin legea Unificării administrative române din 1925, apoi prin legea organizării administrației locale din 1929 și regulamentelor date în această materie.

Acest drept al notarului comunei rurale s'a menținut chiar și cu ocazia votării și promulgării legii administrative din 27 Martie 1936 (vezi art. 110 al. 18 și 19), până când prin votarea și promulgarea legii pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați din 2 Aprilie 1936, aceste drepturi ale notarilor din Ardeal și Banat, au fost limitate până la valoarea de Lei 10.000 al actului.

Astfel fiind drepturile notarilor comunelor rurale sunt cu totul inexistente în cecece privește redactarea actelor sub semnătură privată privind înscrierile în cartea funduară, fiind expuși în permanența și zilnic la pagube enorme, lovindu-se în interesele lor materiale și prin urmare, și în cele morale, ba mai mult, chiar în interesele și existența lor.

In formă :

Este incontestabil că prin art. 4 al. 3 din legea pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați, — după veheamente și superioare discuțiuni din ambele corpuri legiuitoare, s'a menținut și pe mai departe notarului, comunelor rurale, în cecece privește actele sub semnătură privată, privind înscrierile în cartea funduară, în Ardeal și Banat, — deși acest drept a fost limitat la suma de 10.000.— Lei al valorii actului.

In fond :

Limitarea până la valoarea de Lei 10.000.— al actului conform art. 4 al. 3 din legea pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea corpului de avocați, nu a mulțumit pe toți notarii din Ardeal și Banat și această limitare a cauzat foarte importante disproporțiuni și daune materiale, cari în urma acestor delimitări nu mai pot face și redacta acte sub semnătura privată, privind înscrierile în cartea funduară. Pentru ce ?

Pentru că, prețul unui jug. cad., pășune ocoale de pomi fructiferi și pădure nu este mai mare astăzi decât Lei 300.—, apoi prețul unui jug. cad. fânețe Lei 500.— și în fine prețul unui jug. cad. arabil sau vie Lei 1.500.— maximum valoarea locativă mini-

mală conform art. 53 din legea timbrului, la 1 jug. cad. pășune, ocoale de pomi fructiferi și pădure face Lei 2.400.— unui jug. cad. fânețe face Lei 4000.— și a unui jug. cad. arabil sau vie face Lei 6.000.—, prin urmare notarul comunelor rurale nu va putea redacta acte sub semnătură privată îndeosebi pentru arabil sau vie decât pe suprafața de 1 sau ½ jug. cad.

D'n toate aceste fapte și motive incontestabil se poate stabili că, deși legiuitorul în interesul sătenilor cultivatori de pământ de o parte și în interesul notarilor d'n Ardeal și Banat de altă parte, a recunoscut aceste drepturi, totuși intențiunea legiuitorului nu se poate realiza în tot cuprinsul țării din cauza nelimitării dispozițiunilor legale pe suprafețe și caracterului de cultură a bunurilor imobile, în proporție cu prețul real de valoare.

În urma acestora, chestiunea atât în formă cât și în fond reclamă luarea unor dispozițiuni interpretative, ce se pot lua pe cale de regulament.

Bazat pe aceste motive, Asociația Generală a Notarilor comunali din România, propune și cere onor. Ministerului de Justiție spre a decide conform petitului acestui memoriu.

Primiți Vă rugăm, Domnule Ministru, asigurarea distinselor noastre stime și considerațiuni.

Președinte :

Secretar General :

(ss) GH. MILENCOVICI.

(ss) R. ARON.

Acest Memoriu a fost înaintat Ministerului de Justiție cu următorul aviz favorabil din partea Ministerului de Interne :

ROMÂNIA.

Ministerul Internelor.

Direcțiunea Administrației de Stat.
No. 2420 din 19 Februarie 1937.

Domnului MINISTRU al JUSTIȚIEI,

Avem onoare a vă înainta aci anexat, în original, alăturatul memoriu al Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, cu sediul provizoriu în comuna Bocșa-Montană, județul Caraș, cu privire la modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru Organizarea Corpului de Avocați, rugându-vă să binevoiți a dispune, cunoscând că acest Minister avizează favorabil asupra propunerii făcute prin acest memoriu.

Ministru (ss) V. BĂRCĂ.

Director (ss) DIMITRIE IȘEANU.

Remiza de 5% pentru încasarea impozitelor și taxelor comunale și indemnizație de transport.

— Memoriile Asociației Generale a Notarilor Comunali din România. —

Asociația noastră a înaintat Ministerului de Interne următoarele memorii:

Asoc. Generală a Notarilor Comunali din România.

No. 72/1937.

Privește: Remiza de 5% pentru încasarea impozitelor și taxelor comunale.

DOMNULE MINISTRU,

Legea Administrativă la art. 222 prevede, că perceptorilor, casierilor și agenților încasatori comunali li-se acordă remiză din sumele ce vor încasa.

Credem, că dispozițiunea aceasta din lege are un îndoit rost și anume: De stimulent și de recompensă.

La comunele rurale această funcțiune, după cum e bine știut este îndeplinită de notarul comunal, căruia, pe lângă micul salariu ce are, aceasta remiză este o recompensă bine meritată.

Domnule Ministru, ori ca aceasta dispoziție legală să-și ajungă rostul ei preconizat, este neapărată nevoie, ca să fie uniformizată pe întreaga Țară.

Pentru aceasta ne permitem a face propunerea, și Vă rugăm să binevoiți a da dispozițiuni, ca în bugetele comunelor să se prevadă o cotă de 5% din venituri drept remiză de încasare.

Accasta propunere a noastră Ministerul Agriculturii și Domeniilor și-a însușit-o și aplicat-o încă în anul 1932, când prin ord. No. 311958/1932 a fixat și acordat perceptorilor fiscali, cari pe atunci erau notarii comunali, o remiză de 5% pentru încasările veniturilor pășunilor, iar rezultatul a fost, că întreaga situația deficitară de până aci a pășunilor a ajuns într'o stare înfloritoare, lichidându-se o mulțime de impozite datorate de pășuni Statului și făcându-se o mulțime de ameliorări pășunilor pentru a corespunde scopului lor.

Primiți Vă rugăm Domnule Ministru asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Bocșa-Montană, 3 Februarie 1937.

Președinte:

Secretar general:

(ss) GH. MILENCOVICI.

(ss) R. ARON.

Asoc. Generală a Notarilor Comunali din România.

No. 93/1937.

Privește: Indemnizația de transport, locuință, iluminat și încălzit, asigurată prin Art. 130 L. A. notariilor reglementare.

DOMNULE MINISTRU,

Examindând, în comparație cu alți funcționari ai statutului, pregătirea școlară și marea răspundere morală pe care o au notarii, în calitatea lor de reprezentanți ai puterii centrale, și conducătorii firești ai comunelor rurale; ne vom convinge, că notarii sunt cei mai slabi salarizați ai statului, salariul lor variind între sumele de lei 1900—3750 lunar.

Prin art. 70 din legea pentru modificarea unor dispozițiuni, din legea pentru organizarea corpului de avocați, publicată în Monitorul Oficial No. 78 din 2 Aprilie 1936, fixându-se un plafon de Lei 10.000, pe seama notarilor pentru redactarea actelor particulare, veniturile notarilor provenite din aceste lucrări, cu drept cuvânt o putem afirma, că sunt aproape inexistente. Era logic, ca în acelaș timp, când notarii au pierdut veniturile izvorâte din aceste lucrări, să li se fi majorat salariile. Cu regret a trebuit să se constate, că nefăcându-se încadrarea, notarii din salariul de mizerie pe care-l primesc dela stat, abia pot să-și ducă greul existenței lor și a familiilor lor, în urma cărora, demoralizați și descurajați, au ajuns a fi azi cei mai oropsiți funcționari ai comunelor rurale.

Pentru ca notarul să fie la înălțimea chemării sale, să poată să fie un demn reprezentant al puterii centrale în comuna rurală, trebui să i-se asigure independența materială, ca el să nu fie avizat la ajutorul publicului, ori ca să-și procure venituri pe căi neadmise.

Pentru curmarea acestui neajuns, cu onoare Vă rugăm, să binevoiți a dispune, fixarea indemnizației notarilor, dispunând că aceasta să formeze un adaus la salariu, precum urmează:

a) Pentru notarii din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, ca minimum:

Indemnizație de transport	Lei 12.000 anual
Chirie	„ 3.000 „
Iluminat	„ 3.000 „
Încălzit	„ 6.000 „

b) Pentru notarii din Ardeal și Banat, ca minimum:

Indemnizație de transport	Lei 30.000 anual
Chirie	„ 6.000 „
Iluminat	„ 5.000 „
Încălzit	„ 9.000 „

Încercători în spiritul D-Voastră de dreptate și cunoscători ai nevoilor notarilor, cari numai prin independența materială, vor putea să mențină prestigiul administrației; așa cum s'a preconizat prin

noaua Lege Administrativă.

Vă rugăm Domnule Ministru, să binevoiți a dispune Prefecturilor jud., satisfacerea acestor doleanțe juste și drepte întregului corp notarial din țară, deoarece prin o independență morală, având astfel notarul și autoritatea morală cuvenită, se va introduce și asigura o administrație corectă și cinstită în comunele rurale, mai bine zis, va putea fi executată în spiritul vremurilor de azi întocmai noua Lege Administrativă.

Bocșa-Montană, Caraș, 26 Ianuarie 1937.

Președinte : Secretar general :
(ss) GH. MILENCOVICI. (ss) R. ARON.

Ca răspuns acestor memorii Ministerul de Interne a dat următoarele ordine :

Ministerul de Interne. Dir. Adm. Locale No. 04840
din 23 Februarie 1937.

Către

Asociația Generală a Notarilor Comunali din
România
Bocșa-Montană.

Ca rezultat la petițiunii Dtră înregistrată la No. 7096 și No. 7098/1937, avem onoare a vă înainta câte un exemplar din ord. circ. No. 4598 și 4600/1937.

Director, Șeful serviciului,
(ss) Indescifrabil. (ss) Dr. C. Jipa.

România.

MINISTERUL DE INTERNE
Direcțiunea Administrației Locale
No. 4598 — 20 Februarie 1937.

DOMNULUI PREFECT AL JUDEȚULUI

Potrivit art. 130 din legea administrativă, notarii au dreptul să primească pe lângă salariu și o indemnizație de transport, locuință, iluminat și încălzit dela comuna.

Pentru exercițiul 1937/38, s'au fixat următoarele sume, ce se vor plăti notarilor pe baza textului de lege mai sus menționat, — socotite ca sume minime.

Lei 24.000 anual indemnizație de transport.
Lei 6.000 anual indemnizație de chirie.
Lei 4.000 anual indemnizație de iluminat.
Lei 6.000 anual indemnizație de încălzit.

Vă rugăm să binevoiți a da dispozițiuni ca aceste sume să fie înscrise în bugetele comunelor pe exercițiul 1937/38.

Indemnitatea de chirie se va plăti numai acolo unde notarul nu are locuință dela comună.

Intrucât în unele comune notarii îndeplinesc și serviciul de încasatori comunali și cum pe baza art. 222 din legea administrativă, în afară de salarii li se pot acorda remize lunare din sumele ce vor încasa, în cazul că situația financiară a comunelor permite și consiliul comunal respectiv ia o hotărâre în acest scop, să se acorde o remiză de 5% la impozite și taxe comunale încasate.

MINISTRU, Director,
(ss) Bărcă. (ss) Stefan Bunghetianu.
(Pentru notari din Ardeal și Banat).

România.

MINISTERUL DE INTERNE
Direcțiunea Administrației Locale
No. 4600 — 20 Februarie 1937.

DOMNULUI PREFECT AL JUDEȚULUI

Potrivit art. 130 din legea administrativă, notarii au dreptul să primească pe lângă salariu și o indemnizație de transport, locuință, iluminat și încălzit dela comuna.

Pentru exercițiul 1937/38, s'au fixat următoarele sume, ce se vor plăti notarilor pe baza textului de lege mai sus menționat, — socotite ca sume minime.
12.000 lei anual indemnizație de transport.
3.000 lei anual indemnizație de chirie.
2.000 lei anual indemnizație de iluminat.
6.000 lei anual indemnizație de încălzit.

Vă rugăm să binevoiți a da dispozițiuni ca aceste sume să fie înscrise în bugetele comunelor pe exercițiul 1937/38.

Indemnitatea de chirie se va plăti numai acolo unde notarul nu are locuință dela comună.

Intrucât în unele comune notarii îndeplinesc și serviciul de încasatori comunali și cum pe baza art. 222 din legea administrativă, în afară de salarii li se pot acorda remize lunare din sumele ce vor încasa, în cazul că situația financiară a comunelor permite și consiliul comunal respectiv ia o hotărâre în acest scop, să se acorde o remiză de 5% la impozite și taxe comunale încasate.

MINISTRU, Director,
(ss) Bărcă. (ss) Stefan Bunghetianu.
(Pentru restul notarilor din Țară).

Inscrierea în bugetele comunale a cheltuelilor de deplasare la Adunările Asociației.

— Rezultatul Memoriului Asociației Generale. —

Asociația Generală a Notarilor Comunali din România a înaintat Ministerului de Interne următorul memoriu :

ASOCIAȚIA GENERALĂ

a

NOTARILOR COMUNALI

din

ROMÂNIA.

No. 144/937.

Sediul prov.: Bocșa-Montană
jud. Caraș.

PRIVEȘTE: Inscrierea în bugetele comunale a cheltuelilor pe cari le au notarii prin participare la ședințele Asoc. Gen. a Notarilor Comunali din România.

Notarii din țară sunt grupați în jurul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, persoană juridică.

Această Asociație împreună cu filialele județene ține diferite adunări, la cari notarii au obligația morală și profesională să se prezinte. Cum la aceste adunări se discută mai totdeauna chestiuni profesionale, cu scop educativ, este în interesul bunei administrații, ca notarii în mod obligatoriu să participe la aceste adunări.

Având în vedere însă, că deplasările notarilor la aceste adunări necesită sacrificii materiale, drept aceia avem onoare a vă ruga ca, cu ocazia aprobării bugetelor comunelor ex. 1937-38, să binevoiți a dispune aprobarea sumelor votate în acest scop din partea consiliilor comunale, dela suma de lei 1.000-5000, pentru deplasările notarilor la adunările profesionale. Sumele sunt egale cu cele înscrise în bugetele comunelor pe seama învățătorilor, ca drept spese de participare la cercuri culturale, adunări și congrese învățătoarești.

București, 10 Ianuarie 1937.

Președinte :

(ss) GH. MILENCOVICI.

Secretar general :

(ss) R. ARON.

Acest memoriu a fost primit și aprobat de Dl. Ministru Bârcă, dând următorul ordin circular :

ROMÂNIA,

MINISTERUL DE INTERNE

DIRECȚIUNEA ADMINISTRAȚIEI LOCALE

No. 6090 — 4 Martie 1937.

Domnului Prefect al Județului

Sesizați de cererea No. 144/937, a Asociației Generale a notarilor comunali din România, din care reiese că notarii din țară sunt grupați în jurul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, persoană juridică.

Această Asociație împreună cu filialele județene ține diferite adunări, la cari notarii au obligația morală și profesională să se prezinte. Cum la aceste adunări se discută mai totdeauna chestiuni profesionale, cu scop educativ, este în interesul bunei administrații, ca notarii în mod obligatoriu să participe la aceste adunări.

Având în vedere însă, că deplasările notarilor la aceste adunări necesită sacrificii materiale, drept aceia avem onoare a vă ruga ca, cu ocazia aprobării bugetelor comunale ex. 1937-38, să binevoiți a dispune aprobarea sumelor votate în acest scop din partea consiliilor comunale, dela suma de 1000-5000, pentru deplasările notarilor la adunările profesionale. Sumele sunt egale cu cele înscrise în bugetele comunelor pe seama învățătorilor, ca drept spese de participare la cercuri culturale, adunări și congrese învățătoarești.

MINISTRU, (ss) BÂRCĂ.

DIRECTOR, (ss) CONST. VASILESCU.

Salarizarea notarului și bugetul Ministerului de Interne.

— NOTARII IARĂȘI NEDREPTĂȚII. —

În ziarul „Dimineața” din Februarie 1937 sub titlul Bugetul Ministerului de Interne am celit următoarele :

„Între Dl. Iuca Ministerul de Interne și Dl. M. Cănciov Ministerul de Finanțe a avut loc ieri o întrevedere.

În cursul ei s'a discutat proiectul de buget al Ministerului de Interne.

Dl. Iuca a cerut să i se aloce peste cele 125.000.000.— afectate, un spor de 50.000.000.— Lei pentru diferența de salarii ale reangajaților în jandarmerie proveniți din alte arme.

In urma explicațiilor tehnice ale Dlui P. Sterescu, Director General al Contabilității Ministerului de Interne, Dl Cancicov, a acceptat în principiu noul spor cerut de Ministrul Interne.

Din sporul de 125.000.000.— se va atribui și suma necesară majorării salariilor Corpului Pretorilor în urma încadrărilor efectuate”.

Deci numai pentru bietul notar nu am văzut nimic adăugat la această scurtă informație, astfel că în mod sigur vom rămâne și pe viitor în acelaș tip de salarizare de 1667.— Lei lunar, în care zbatem, aproape 4000 de notar din Vechiul-Regat și Basarabia.

După cum am arătat mai sus, se vede că glasul primilor noștri șefi ierarhici, a pretorilor, a fost ascultat și satisfăcut la timp. Acest glas al pretorilor a fost auzit prin memoriul depus la Ministerul de Interne în urma adunării generale a Asociației Pretorilor din România de sub conducere neînfricatului

luptător Dr. Ioan M. Popu, ce s'a ținut de curând la București.

Asemenea au fost satisfăcute și doleanțele subofițerilor din Jandarmerie, cari sunt plățiți cu un salariu mult mai mare decât acela a notarilor comunali, (un șef de post plutonier cu 14 ani de serviciu și cu trei copii are un salariu de 3650.— Lei) deși cea mai mare parte dintre subofițerii de jandarmerie nu au decât cursul primar.

Numai glasul notarilor nu este auzit și nici nu se aude; doar prin cuvântări și articole ni se spune măgulitor că suntem „pionerii administrației Țării”.

Nimeni însă nu se întreabă cum vom putea noi să fim la înălțimea misiunii noastre de „pioneri ai Administrației Românești” când nu ni se asigură minimul de existență.

În ce mediu poate trăi un notar împreună cu membrii familiei sale cu salariul de Lei 1667 lunar?

Gh. Const. Roșu, notar.

Art. 132.

Generos la stabilizare, sgârcit și nedrept la gradații!

În timp cu art. 132 din legea administrativă a fost foarte generos cu acordarea stabilității, a fost cu totul sgârcit și nedrept cu gradațiile de vechime.

Prin stabilirea barierei de cel puțin 6 clase liceale sau echivalentul lor, dela care începe acordarea gradațiilor, metodic și intenționat — fiindcă limita aceasta, nu poate avea altă rațiune, — toți notarii din V. Regat și Basarabia au fost înlăturați dela acest legitim drept, de care se bucură mai toți ceilalți funcționari publici.

Dar ce înseamnă azi 6 clase liceale?

Nimic mai mult, decât o cultură neisprăvită, foști elevi răi și slabi, cari au mers și până aci schiopătând și care s'au împotmornit complect la mijlocul drumului cursului superior liceal, văzându-se naapți de a mai continua studiile.

6 clase de liceu, nu poate fi decât un certificat de slăbiciune și incapacitate, care s'a găsit bun pentru gradații în corpul notăresc...

Orice alte legături, cer ca condițiuni de pregătire absolvirea de cursuri complete, care singure sunt valabile și contează, singur art. 132 face această excepție și care 6 clase liceale, numai spre a putea exclude și chiar pe puținii absolvenți de 4 clase secundare ce au avut neșansa de a intra și rămâne în capul notăresc.

Înainte de război numărul lor a fost foarte mic

și oșebit, de aceasta aveau ușile larg deschise în atle funcțiuni cu perspective mai frumoase: poștă, C. F. R., armata, vămi finanțe, învățământ etc., unde se găsesse și astăzi înantați în diferite grade superioare și unde li se respectă toate drepturile câștigate. Legea administrativă însăși respectă acest drept pretorilor proveniți din notari cu 4 cl. secundare.

Dar se găsesse în aceeaș situație mulți funcționari, cari au la baza numai cursul primar și care pe buna dreptate se bucură de toate drepturile câștigate.

Toate celelalte categorii de funcționari s'au bucurat de respectarea drepturilor câștigate și li s'au acordat încă noi drepturi, numai biet corpul notăresc a înregistrat, rând pe rând, pierderea tuturor drepturilor câștigate ca înaintări și gradații, rămânând cu o salarizare de mizerie, care ne facem să ducem greu traiul într'o situație nedemnă de prestigiul funcțiunii ce ocupăm.

Ni se da stabilitatea în funcțiune, dar în schimb suntem condamnați a rămâne o viață întregă de funcționar în mizerie, în daună însăși a prestigiului și autorității de care trebuie să ne bucurăm ca funcționari ce reprezentăm puterea centrală în mijlocul populației rurale.

În ce privește stabilitatea s'a acordat pe baza unor criterii foarte largi.

Astfel art. 132, oșebit de notarii cu titluri acade-

mice, acordă stabilitate și notarilor aflați în funcțiune, dacă îndeplinesc una din următoarele 9 condițiuni :

- a) absolvenți ai cursului superior liceu, șc. normale, seminarium ;
- b) absolvenți ai școalelor comerciale, agricultură, profesionale ;
- c) absolvenți ai școalelor științe de stat și ai șc. documentare și științe administrative ;
- d) absolvenți ai școalelor de notari ;
- e) foștii plutonieri, serg. furieri, serg. instruct. ;
- f) foștii notari cu cel puțin 10 ani neîntrepreți ;
- g) invalizi de război ;
- h) notarii declarați stabili înainte de promulgarea legii.

Prin urmare acest articol acordă dispensă de orice vechime la mai multe categorii de notari.

Dacă ai 4 cl. secundare sau profesionale (agricultură, comerț, meserii), ai fost plutonier, serg. instructor, furier, invalid de război și legea te-a găsit notar numit măcar și de o lună, ai drept la stabilitate.

În schimb notarii cu cursul primar, sub 10 ani vechime, nu li s'a dat acest drept, deși în acest lung lung period, au avut timpul să-și însușească toate cunoștințele necesare pentru îndeplinirea serviciului.

Prin această stabilizare largă, s'a nedreptățit și nesocotit condițiunile cerute de legile anterioare (școalele de notari, 4 cl. șc., științe administrative).

De pildă, scriitorul acestor rânduri, nu acum în 1937, ci în anul 1908, absolvise 4 clase secundare (gimnaziul local din Tg.-Jiu) și mă liberasem din armată, unde făcusem serviciul de sergent secretar (furier) la registratura și casieria regimentului, timp de 2½, armata fiind pe 3 ani.

Ei bine, aceste 2 condițiuni ce azi dau dispensa de orice vechime pentru stabilitate, nu mi-au îngăduit să ocup un post de notar nici provizorie.

Legea din 1908 a cerut absolvirea Școalei de Notari, și a trebuit să urmez această școală timp de 1 an. E singura legiuire care s'a ocupat de recrutarea și pregătirea profesională a notarului și care a realizat prin absolvenții acestor școale, temeinic pregătiți și stimulați de drepturile de care se bucurau, un încontestabil progres, prin remarcabilă ridicare a prestigiului administrației rurale.

Numai aceste cursuri speciale, pot da o pregătire practică și teoretică suficientă, pentru îndeplinirea serviciului de notar, care nu este dintre cele mai ușoare.

Calitatea de plutonier, pe care am căpălat-o și eu în timpul războiului, absolvind la Botoșani școala

pregătitoare de ofițeri rezervă, acea de serg. furier, instructor, e cu totul străină de notărie.

Absolvenții școalelor de notari și de 4 cl. secundare dinainte de război — când situația era alta — sunt desconsiderați în totul și sunt egalați cu toate categoriile de mai sus, cât de recente ar fi.

Aceasta desconsiderare înseamnă, că notăria e socotită cea mai ușoară dintre funcțiuni, pe care o poate îndeplini oricine știe să citească și scrie, ghidându-se după lucrările vechi.

De ce atunci în viitor se cer postulanți cu licența în drept ?

Și de ce s'a cerut acelaș lucru la 1925 și 1929, când la 1936 se dă stabilitate plutonierului, serg. furier sau instructor cu 4 cl. primare, care poate n'a avut nici 1 an vechime, **deci legea din 1929 acorda numai un termen de 2 ani — expirat la 1931 — că în comunele unde nu se pot recruta licențiați, să se poarta recruta absolvenți a cel puțin 4 cl. secundare în mod provizoriu și aceștia . . . ?**

Fața însă de felul cum e salarizat corpul notărese din V.-Regat și grija ce li se poartă — excluzându-i dela toate drepturile acordate celorlalți funcționari — nu e exclus să se repete și după câțiva ani stabilizarea celor ce vor veni în administrație din aceleaș categorii arătate mai sus.

Pentru elemente mai pregătite, se impune o salarizare cel puțin la fel cu cei aflați în alte servicii. Cât timp pentru administrație vor lipsi fondurile, care se găsesc totdeauna pentru toate celelalte categorii de funcționari, **în administrația rurală nu vor veni, nu pot veni elemente pregătite și mai ales titrați, care să lăncezească în mizeria față de colegii ce vor ocupa alte funcțiuni.**

Art. 132 acordă concesii de stabilitate, înflăgranță nesocotită a condițiunilor cerute de legile anterioare și în acelaș timp, nesocotește și calcă drepturile câștigate de notarii vechi ce trebuiau respectate.

Art. 132 dă dreptul de a funcționa ca notari la mai multe categorii, dar ia totodată tuturor putința de a duce o viață de funcționar cât de modestă, dar demnă de prestigiul unui funcționar public, care are o mare repercusiune asupra autorității lui, silindu-l să sufere toate vicisitudinile unei vieți de mizerie, care-i scad prestigiul și autoritatea ce trebuie să aibe în fața populației.

În alt articol voi analiza condițiunile de recrutare ale notarului din V.-Regat, spre a scoate în evidență o complectă încofrență în această privință.

Em. N. Manta, notar.

Satisfacerea doleanțelor subnotarilor.

— O dare de seamă. — Rezultatul intervenției Președintelui Gh. Milencovici. —

Spiritul de solidaritate a început dela o vreme încoace să prindă rădăcină, tot mai mult în rândurile funcționării, care altădată lupta în grupuri a parte, iar rezultatul îl cunoaștem — îl avem în față.

Luptele aceste separate au făcut ca, unele categorii de funcționari să aibă mai multe drepturi, alții mai puține, iar unii deloc, — dar soarta vitregă i-a lovit pe toți și coeziunea sufletească începe să se închege. Cei năpăstuiți, disprețuiți mari și mici, încep să-și de-a o mână de ajutor frățească, ca să formeze un singur tot, pentru a putea vedea realizarea victoriei finale.

Dintre cei năpăstuiți cari n'au nici o siguranță în situația lor, sunt colegii subnotari (notari diplomați), cari până în prezent n'au avut din partea nimănui nici un sprijin.

Ei nu s'au înspăimântat când au fost scoși dela Stat și trecuți ca funcționari comunali. Nu — nici n'au spus un singur cuvânt — deoarece pe atunci juca politica, precum și astăzi, joacă în rândul funcționării. N'au protestat deoarece știau că vor fi plasați, cei cari aveau unchi și rude la București, dar nu s'au dândit la acei cari nu au nimeni, ce se va întâmpla cu aceștia! Și de atunci funcția de subnotar a fost complect dată uitării, de parcă n'ar mai exista titularii ei.

Cu regret s'a constatat la Federația funcționarilor publici, că domnii din comisie, erau complect neștiutori că, ce este acel subnotar și ce pregătire are, abea apoi și-au dat seama toții când am relatat situația noastră școlară și misiunea în serviciul pe care îl îndeplinim.

Atunci ni-s'au recunoscut doleanțele noastre, și am fost trecuți și noi în tabela de salarizare propusă de Frontul Unic (compus din reprezentanții tuturor funcționarilor din țară) actualului guvern.

De acum înainte știm una că, dacă chiar nu va fi votată tabela de salarizare a Frontului Unic totuși noi nu vom fi ignorați ca până acum, deoarece situația noastră e cunoscută.

Insă toate aceste prin intermediul cui s'au făcut? Iată!

Domnul Președinte Gh. Milencovici a făcut ca doleanțele noastre să fie auzite și apreciate în justa lor valoare.

Cu dumnealui am mers la Dl Stancu Brădișteanu Preș. Fed. Funcționarilor Publici, care ne-a ascultat și a venit cu noi la Ministerul de Interne, cerând declararea tuturor subnotarilor ca „notari stabili”.

Memoriul cu tot ce este înrânsul cred că este cunoscut tuturor colegilor, deoarece este același redactat de Dl coleg Surulescu.

Dl Ministru Luca a pus rezoluția de aprobare pe acest memoriu, dar care n'a fost executată până acum.

Pentru o mai bună reușită, memoriul a fost semnat de Dl Preș. al Fed. Gen. Funcț. Publ. și de Dl Președinte și Dl Secretar General al Asoc. Not. Comunali din România, prin care cereau declararea subnotarilor ca notari stabili, umblând pe toate căile de acest deziderat să fie fapt implinit cât mai curând — și nu mă îndoesc de finalul favorabil.

Dl Gh. Milencovici a redactat tabela de salarizare a subnotarilor împreună cu colegul Surulescu, și a dat-o tuturor Prefecturilor spre conformare, până se va pune în aplicare tabela propusă de Federație.

Totodată Dumnealui a făcut și semnat o cerere adresată C. F. R.-lui pentru ca să ni se dea carnetele cu reducere de 50% nouă și familiilor noastre.

Dumnealui ne-a susținut cauza ca, să fim trecuți alături de notari în tabela de salarizare.

Dumnealui a arătat în fața congresului general al funcț. publici din 28 Febr. a. c., care este situația subnotarului, reafirmând toată nedreptatea ce s'a făcut până acum cu acești funcționari.

Deci să mulțumim pe această cale Dlui Stancu Brădișteanu care conduce acțiunea noastră și Dlui Preș. al tuturor notarilor din România, care luptă alături de noi pentru izbânda acțiunii noastre.

Ca drepturile noastre să fie recunoscute, trebuie să ne afirmăm ca o forță, ca o forță demnă de acțiunea ei, și aceasta numai prin unirea noastră a tuturor subnotarilor cu colegii noștri notari făcând parte din asociația lor, — luptând pe un front comun pentru realizarea dezideratelor cari ne sunt comune.

Luptele separate nu vor fi decât în detrimentul nostru și ruina noastră morală — căci efectul ruinei materiale îi simțim.

S. Vlăduceanu, subnotar.

Dreptul Asociațiilor profesionale funcționărești de a acționa în Contenciosul Administrativ.

de : **EMIL BOTIȘ**,
Doctor în Drept din Paris.
Avocat în Baroul Timișoara.

I.

Printre revendicările Frontului Unic al Salariaților Publici din România, susține cu atâta perseverență de către Președintele **Stancu Brădișteanu**, figurează în loc de frunte legiferarea prin noul Statut, a dreptului Asociațiilor profesionale funcționărești de a acționa în Contenciosul Administrativ, atât pentru apărarea intereselor colective ale salariaților publici, cât pentru apărarea drepturilor membrilor izolați, loviți de vre-un ordin ilegal.

Până în prezent comisiunea de redactare a noului Statut al Funcționarilor Publici, în frunte cu Dl Subsecretar de Stat **Aurelian Benteoiu**, s'a declarat categoric ostilă acestui deziderat al funcționărimii.

În cadrul acestui articol vom căuta să examinăm în ce măsură dezideratul salariaților publici este realizabil în cadrul legiurilor noastre în vigoare.

II.

Dela început trebuie să facem următoarea distincțiune între: a) capacitatea Asociațiilor de a sta în justiție și b) dreptul lor de a ataca în contenciosul administrativ actele administrative de autoritate care violează drepturile membrilor izolați.

În ce privește capacitatea Asociațiilor funcționărești de a sta în justiție, ea este recunoscută și afară de discuție. Într'adevăr din însăși noțiunea personalității juridice rezultă dreptul asociațiilor de orice fel, recunoscute ca persoane juridice, de a sta în justiție. Persoanele juridice se bucură de aceeași capacitate ca și persoanele fizice. Aceasta este regula generală. Bine înțeles că și la persoanele juridice, la fel ca și la persoanele fizice, există clasa incapacabililor. Astfel de incapabili sunt de exemplu : unele persoane juridice de drept public, adică acele care sunt puse sub tutela administrativă.

Din moment ce s'a recunoscut dreptul funcționarilor publici de orice categorie de a se asocia între ei pentru scopuri culturale, economice sau slujirea intereselor profesionale (v. art. 29 din Constituție ; art. 24 și urm. din Legea Statutului Funcționarilor Publici ; art. 53 și urm. din Regulamentul Statutului) și au dreptul de a obține personalitatea juridică în condițiile prevăzute de lege, trebuie să se recunoască și calitatea lor de a sta în justiție.

III.

Dificultățile se prezintă în momentul când Asociațiile funcționărești vreau să stea în justiție pentru un membru al lor, acționând în contenciosul administrativ, pentru el, spre a obține anularea unui ordin care lezează vre-un drept al aceluia membru. În acest caz dezideratul susținut de Frontul Unic al Salariaților publici se lovește de texte categorice din Legea Contenciosului Administrativ din 23 Decembrie 1925, care ar trebui modificată spre a se putea satisface dorinței Asociațiilor funcționărești.

În legislațiunea noastră există totuși un precedent, în sensul dezideratului Frontului Unic al Salariaților Publici: Art. 7 din Legea din 4 Maiu 1933 pentru o bună aplicare a diferențelor legi de organizare a serviciilor publice, că **dreptul asociațiilor de funcționari, recunoscute ca persoane juridice, să ceară anularea numirii unui funcționar din afara cadrului disponibil.**

Dar acest caz a rămas cu totul izolat și jurisprudența instanțelor noastre de contencios administrativ a negat, printr-o recentă deciziune dreptul Asociațiilor funcționărești de a sta în Justiție. (v. C. de Apel București, Dec. No. 473 din 30 Oct. 1936. Repertoriul de Jurispr. Adm. 1937, col. 161 și urm.) Pentru a lua o astfel de atitudine, jurisprudența se bazează pe un argument scos din textul art. 1 din Legea Contenciosului Administrativ din 23 Decembrie 1925:

„Considerând — zice suscitata deciziune — că, în temeiul art. 1 din Legea Contenciosului Administrativ din 1925 oricine, pretinde că un act administrativ de autoritate abuziv îl vătămă, poate cere anularea lui și recunoașterea dreptului său.

Că pentru admisibilitatea unei asemenea acțiuni în care să fie vorba de vătămarea unui drept, legea neîntregind să reglementeze acțiuni privind exclusiv ilegalitatea actelor, sau vătămarea unor interese”, etc.

Cu alte cuvinte, prin deciziunea citată Curtea de Apel din București se menține în limitele foarte strict trasate de Înalta noastră Curte de Casație și Justiție care condiționează deschiderea acțiunii în contenciosul administrativ de existența unui interes

direct și personal, iar admiterea acțiunii de violare a unui drept, refuzând a admite că asociațiile funcționărești, deși reprezintă totalitatea salariaților de aceeași categorie, ar putea avea un interes legitim spre a urmări anularea unui ordin ilegal, care a stîrbi drepturile unuia dintre membrii ei. Această pentru că art. 1 din Legea Contenciosului Administrativ recere, ca o condițiune a succesului acțiunii, violarea unui drept. Ori Asociația respectivă care a acționat pentru un membru al ei, în contenciosul administrativ, este evident, că nu poate dovedi violarea unui drept al ei.

IV.

Înainte de a examina chestiunea în cadrul sistemului nostru de contencios administrativ, să vedem care este atitudinea Consiliului de Stat francez cu privire la problema ce ne interesează.

Jurisprudența Consiliului de Stat francez a recunoscut întotdeauna calitatea asociațiilor profesionale funcționărești de a apăra în fața lui interesele membrilor săi. (v. Cons. d'Et., 11 Decembrie 1908, Lebon, p. 1016, „Association professionnelle des employés civils de l'Administration centrale du Ministère des Colonies”, cu concluziunile Comisarului Guvernului A. Tardieu și nota magistrală a decanului Hauriou în Sirey 1909. 3. 17, cf. Raphaël Alibert: *Le contrôle juridictionnel de l'Administration*, p. 134; Cons. d'Et., 25 Iulie 1913, Fédération Nationale des professeurs de lycées, cf. H. Berthelémey: *Traité*, ed. 13-e, p. 67 și M. Hauriou: *Précis*, ed. 12-e, p. 423).

În ce privește modalitățile exercitării acestui drept, trebuie să facem următoarele precizări:

Într-o primă fază a jurisprudenței sale Consiliul de Stat a stabilit o distincțiune cu privire la obiectul acțiunilor în anulare înaintate de Asociațiile funcționărești; Anume s'a recunoscut Asociațiilor calitatea de a acționa în contencios pentru apărarea unui **interes colectiv, corporativ**, dar de câteori ele urmăreau anularea unui ordin ilegal, în **interesul individual** al unui membru, în numele său și fără mandat special, acțiunea împingea o **fine de n'primire** bazată pe lipsa de calitate a Asociației.

Într'adevăr acțiunea individuală nu poate fi exercitată de către cel interesat decât personal, acționând el însuși sau prin mandat. Deci Asociațiile funcționărești nu au calitatea de a acționa **din oficiu**, în justiție, în interesul individual al membrilor fără a primi mandat special din partea celui lezat. (v. Alibert, op. cit. p. 134).

Într-o a doua fază a jurisprudenței sale Consiliul de Stat a primit acțiunile Asociațiilor funcționărești care aveau ca obiect apărarea unor drepturi atât colective cât și individuale ale membrilor abandonând distincțiunea prestabilită. Totuși în cazul când ele acționau pentru un membru, ordinul ilegal

sau abuziv trebuia să fie de așa natură încât să poată fi susceptibil prin interpretarea dată unei legi sau unui regulament bunăoară — de a prejudicia în viitor întreaga categorie de salariați grupați în acea Asociație, vizați prin ordinul ilegal, fiind și ei în aceeași situație. Deci în atare cazuri, Asociația nu mai avea nevoie de mandat special din partea membrului lezat spre a porni în locul lui acțiunea în anulare.

Astfel a fost declarată de acceptabilă de către Consiliul de Stat acțiunea în anulare intentată de către Federația profesorilor de liceu din Franța, în vederea anulării unei deciziuni prin care Ministerul Instrucțiunii Publice a refuzat unui profesor, membru al Federației, de a i-se calcula în lichidarea pensiunii sale, timpul concediului de inactivitate.

Deci în cazul atacării în contenciosul administrativ a unei deciziuni **individuale dar cu efect colectiv**, Consiliul de Stat a primit acțiunea în anulare a Asociațiilor de salariați publici chiar și atunci, când ele acționau, fără mandat special, în interesul individual al unui membru. (v. Cons. d'Et., 17 Ian. 1913, Lebon p. 82, *Fédél et Fédération de professeurs de lycée*, cu concluziunile Comisarului Guvernului Corneille și nota Profesorului Jéze în R. D. P. 1913, p. 532, cf. Alibert: op. cit. p. 136).

În a treia fază, Consiliul de Stat a revenit asupra primei sale jurisprudențe menținând distincțiunea între obiectul acțiunii intentate de către Asociațiile de salariați publici, declarând **acceptabil** numai acțiunile intentate în vederea apărării unor interese corporative.

V.

În sistemul contenciosului nostru administrativ, desideratul asociațiilor de salariați publici împingea următoarele dificultăți:

Cadrul strîmt al contenciosului administrativ român organizat prin legea din 23 Decembrie 1925, nu permite a se da noțiunii de **interes** o accepțiune mai largă în sensul ca asociațiile să nu fie respinse, cu acțiunile lor introduse în vederea apărării unor drepturi individuale lezate ale membrilor izolați ce fac parte din asociație.

Într'adevăr, pentru a deschide calea contenciosului administrativ, se recere în sistemul nostru, ca o condiție de primire și examinare a acțiunii, dovedirea unui **interes direct, actual, personal și legitim** ce are reclamantul să se anuleze actul administrativ atacat. În lipsa acestei interes instanța de contencios administrativ nu trece la examinarea cauzei, aceasta pentru a se evidenția principiul că acțiunea în anulare prin contenciosul administrativ nu este cea „*actio popularis*” din Dreptul Roman care permitea oricărui cetățean român să ceară intervenția justiției.

În sistemul nostru cu deosebire de acel francez

— în care recursul pentru exces de putere se apropie până la confuzie de „Acțiunea populară” din dreptul roman — instanțele de contencios administrativ ale legii din 1923 nu acordă calitatea de a avea interes de a urmări în fața lor anularea unui act administrativ de autoritate, decât celui care poate dovedi, că e **personal și direct** interesat spre a obține anularea actului vicios.

Aceasta în ce privește **primirea** acțiune.

În ce privește **succesul** acțiunii, adică **admîterea** ei, instanțele de contencios administrativ, la noi, nu anulează actele administrative de autoritate ilegale decât în cazul când ele lezează drepturile **personale, directe și actuale** ale reclamantului, ceea ce înseamnă că leziunea unor interese, oricât de legitime ar fi, nu pot furniza un motiv suficient pentru obținerea actului ilegal.

Din contopirea acestor două faze ale acțiunii în contencios, adică **primirea** acțiunii și **admîterea** ei în fond rezultă că în sistemul nostru de contencios administrativ numai **lezarea unui drept** furnizează cetățeanului lezat în drepturile sale, calitatea de avea un **interes direct și personal** spre a obține anularea actului atacat pentru cele patru motive clasice de anulare: a) incompetența autorității dela care emană actul; b) nesocotirea formelor legale ce trebuie să întrunească actul; c) violarea legii; d) abuz de putere, la care motive s'a mai adăugat și al cincilea motiv de anulare: eroarea de fapt (actul se bazează pe o stare de fapt greșită).

VI.

Deși o mare parte din doctrină în frunte cu Dl **Profesor Răineescu** combate pe drept cuvânt această concepție a legiuitorului nostru din 1925, susținând că în dreptul public nesocotirea unor interese legitime poate fi tot atât de dureroasă ca și călcarea unor drepturi, totuși în stadiul actual al jurisprudenței descoltate în jurul art. 1 din legea Contenciosului administrativ, rămâne bine stabilit că, pentru a obține câștig de cauză prin calea contenciosului administrativ, reclamantul trebuie să dovedească violarea unui drept al său, ceea ce evident nu poate să susțină o Asociație când acționează în vederea apărării unor **drepturi personale** ale membrului său lezat prin actul administrativ atacat, căci în acest caz Asociația nu poate să arate decât un interes al ei, în a obține anularea actului, ori interesele lezate — chiar printr-un act administrativ ilegal — nu deschid calea contenciosului administrativ, iar pe de alte parte **Asociația nu a suferit o violare a unui drept al ei personal**.

O altă lacună a sistemului nostru de contencios administrativ din 1925, constă în faptul că el a fost organizat ca o cale de atac **subiectivă**, deși acțiunea în anulare urmărește înlăturarea unui act administrativ și deci ne găsim în fața unei căi de atac **obiective**. Din această concepție rezultă că **deciziunile date de instanțele noastre de contencios administrativ nu au efect decât între părțile prigonitoare**, ceea ce, evident, constituie o flagrantă nesocotire a principiilor ce guvernează întreaga materie a contenciosului administrativ și neînțelegerea rațiunii lui de a fi. Într'adevăr este bătător la ochi adevărul simplu că actul administrativ vicios — în cazul când nu este act individual ci privește o categorie de cetățeni — după ce a fost anulat, rămâne nul și fără efect față de toată lumea și nu numai față de acela care a cerut și obținut înaintea instanței de contencios administrativ anularea acelui act, căci cum s'ar putea oare admite ca un act administrativ să fie legal pentru unii și ilegal față de alții? (v. **Dr. E. Botiș**: *Justiția Administrativă în proiectul de lege administrativă*, p. 7 și urm.)

Deci și din acest punct de vedere, acțiunea introdusă de o asociație funcționarească, chiar dacă ar fi admisibilă rămâne mai mult sau mai puțin platonice, deoarece deși s'a stabilit anularea actului legal față de membrul pentru care asociația a acționat, totuși **acel ordin rămâne în vigoare față de ceilalți membrii, deciziunile instanțelor noastre de contencios administrativ neavând**, după cum arătat mai sus, **efectul „erga omnes”**.

VII.

Există totuși o modalitate practică prin care dezideratul Asociațiilor funcționarești, susținut prin **Frontul unic al Salariaților Publici**, ar putea să primească o soluție mulțumitoare.

Asociațiile puse în față de textul rigid al art. 1 din **Legea Contenciosului Administrativ** — care ar trebui modificat spre a le da satisfacție — nu au decât să-și înființeze câte un serviciu de contencios administrativ, angajând un avocat juriconsult care contra unui salariu fix să introducă și să susțină în fața instanțelor competente, **în mod gratuit**, toate acțiunile în contenciosul administrativ, ale membrilor asociației respective, sezise de membrul lezat în drepturile sale și care nu are posibilitatea materială de a suporta cheltuelile unui proces costisitor.

Islazul satului.

— de A. Corteanu. —

Cine trece vara prin satele noastre de câmpie, nu se poate să nu observe niște terenuri necultivate aproape bătătorite de vite și împănate din distanță în distanță cu niște spini înalți și vigurși. Sunt islazurile comunale. Care să fie pricina acestei delăsări a islazurilor? Când ne aducem aminte că pentru islazuri s'au făcut răscoalele din 1907, cari au costat viața a câtorva mii de țărani și a pus însăși țara în primejdie, nu putem privi aceste rezerve pentru spini și măracini, fără o strângere de inimă și un sentiment de deprimare și de descurajare. Și cu toate acestea, cu răbdare și cu dorință de a înțelege, se poate vedea și cauza pentru care islazurile sunt în starea lor de astăzi și ce e de făcut pentru îndreptare. Din nenorocire, autoritățile conducătoare sunt departe de a înțelege lucrurile. Tot ce fac ele pentru islazuri se traduce în fapt prin sarcini bugetare pentru a întreține o biurocrație costisitoare. Islazurile create după 1907 au fost puse sub autoritatea ministerului de interne, fiindcă erau islazuri comunale. După exproprierea moșiilor, islazurile au trecut la ministerul de agricultură. De curând ele au trecut din nou la ministerul de interne și au fost dotate cu o administrație specială numită: Eforia pășunelor. Pricina acestor schimbări este că guvernele își închipue că ceea ce lipsește islazului, pentru a ajunge la împlinirea menirii lui, este o bună administrație centrală. Eterna iluzie a guvernanților cari își închipue că pot face orice din birou. De fapt, islazul așa cum îl vedem astăzi, tocat de picioarele vitelor și străjuit de scaeți, este un produs natural al evoluției problemei agrare în România. Islazurile n'au fost create dintr'o necesitate economică, ci ca o soluție a unei crize sociale. Nu dezvoltarea industrială a creșterii vitelor de lapte și de carne, a dus la exproprierea pentru islazuri, ci nevoia socială și națională de a emancipa pe țăran de sub dependența de administrația marilor moșii. Islazul a fost un instrument de luptă socială și de aceea el a pierdut ori ce interes după ce lupta a fost complet câștigată. Când trecem vara dealungul câmpiilor mănoase ale țării și vedem terenurile goale și părăsite în folosul măracinilor, e ca și când am trece printr'un vechiu câmp de bătălie, unde se mai găsesc armele frânte cari au dus la victorie sau la dezastru. Cine se mai interesează după bătălie de soarta acestor arme?

Încercarea autorităților de a reda viață islazurilor nu reușește, fiindcă nu e naturală. Țăranii noștri nu au trecut de la cultura rudimentară a pământului, la creșterea sistematică și rațională a vitelor, ca să poată aprecia islazul. Exproprierea n'a schimbat nimic din vechea formă de civilizație a țăranului. El continuă și după expropriere și împroprietărire, să considere vaca, câinele, porcul și găina, ca animale cari trebuie să lupte ele singure pentru hrana lor.

Islazul este numai un loc de eșire pentru vite, ca să-și caute singure mâncare în luptă cu alte vite, cu pasările, cu porcii și cu elementele naturii: soarele, vântul și ploaia. De când a dispărut proprietarul sau arendașul care obliga pe țăran să aibă inventar agricol: boi de jug, car și plug de fier, țăranii au început a face economie de vite cornute. În loc de boi ei preferă tot mai mult niște mârtoage de cai, cari se întrețin mai ușor și merg mai repede. Afară de regiunile de deal și de munte unde vitele se cresc pentru comerț, încolo, calul tinde să înlocuiască boul. Această tendință e naturală și explicabilă. Cu cât populația țărănească se înmulțește, cu atât ogorul devine mai mic și cu atât instrumentele de muncă mari și greoaie devin mai nepotrivite. Calul mărunț care târăște după el în trap un car miniatură și pe care țăranul încalcă un copil ca să sgârică pământul cu plugul, strecurându-se printre hotare înguste, este o adaptare naturală la situația creată țăranimii prin exproprierea moșiilor, și împroprietărirea cu loturi mici, divizibile la nesfârșit prin moșteniri și prin vânzări. Islazul comunal este, în actualul sistem agricol, o rezervă bine venită pentru înlămurarea naturală a vetrii satului, pe măsură ce populația sporește, și pentru un supliment de împroprietărire a însurățeilor. Islazul fiind ultima rămășiță din marea proprietate, e natural ca el să continue a juca mai departe rolul marii proprietăți, și să servească la înzestrarea sporului de populație. Proprietatea comunii asupra islazului, nu împiedică de loc rolul lui de rezervă pentru creșterea viitoare a satului. Nicăieri în țară comuna proprietară n'a împiedecat încălcarea islazului pentru locuri de casă sau pentru arătură, atunci când populația a cerut această încălcare. Ce-ace încearcă acum ministerul de interne prin direcția pășunelor și prin eforii, cu agronomi și

inspectori speciali pentru islazuri, este foarte frumos ca intențiuni, dar foarte îndoelnic ca rezultate. Este din capul locului o greșală ca statul să aibă grija islazurilor țărănești și să înscrie în buget o cheltuială de câteva zeci de milioane pentru întreținerea unui personal numeros de conducere și supraveghere. Dacă această cheltuială ar avea efecte economice și civilizatoare, cari să crească avuția și buna stare generală, atunci s'ar putea spune că cheltuiala statului cu islazurile este un bun plasament care dă indirect venituri frumoase. De fapt dacă efo-

riile de pășune vor ajunge să se impue țăranilor și să le ia islazurile din mână, atunci ele vor reînvia lupta dintre țărani și proprietari și vor fi distruse de puterea politică a numărului, cum au fost distruși și proprietarii. Este absurd să se încerce a face islazuri cultivate cu plante furagere în mijlocul unei populațiuni, care nu crește vita pentru valoarea ei și a produselor ei. Ar trebui o întreagă revoluție în viața țăranului, pentru ca el să aprecieze mai întâi vita și apoi islazul.

Convocarea Consiliului Comunal.

— Comentarea art. 63 al. 1 din Legea Adm. —

I.

Când se convoacă consiliul comunal. Potrivit art. 63, alin. 1 din Legea administrativă „**consiliul comunal se întrunește oridecâteori va fi nevoie și în toate cazurile cel puțin odată pe lună**”, adică, el poate fi convocat oridecâteori interesele comunei ar cere-o, iar în cazul când fie că ar fi trebuință să fie convocat, fie că n'ar fi, consiliul comunal va trebui totuși să se întrunească cel puțin odată în fiecare lună; deci, orice consiliu comunal trebuie să țină douăsprezece ședințe pe an, — legea limitând numai numărul minim al ședințelor și nepunând nici-o condițiune de reglementare în numărul maxim al întrunirilor.

Este vrednic de amintit că cea dintâi ședință a consiliului comunal din fiecare lună se numește **ședință ordinară**, iar toate cele următoare din cursul aceleiași luni se numesc **ședințe extraordinare**, într'un an urmând a fi numai douăsprezece ședințe ordinare și oricât de multe ședințe extraordinare.

II.

Pentru a ne da seama de importanța acestei dispozițiuni cuprinsă în art. 63, alin. 1 din Legea administrativă, socotim necesar să arătăm **evoluția istorică a acestui text** în legiuirile anterioare, pentru a învedera și mai mult că perfecțiunea textului de astăzi nu este decât rezultatul unei biruințe a practicii administrative, care s'a dovedit întotdeauna ca cel mai viu, mai bun și mai bogat izvor de precepte legale. Așa, de pildă, în „**Legea pentru organizarea comunelor rurale**” din 1908, prin art. 25 al acestei legi, se spunea, că „**consiliul comunal se întrunește în sesiune ordinară de două ori pe an: la 15 Ianuarie și la 1 Iunie**”, — deci **odată pe semestru**, — iar potrivit art. 26 al aceleiași legi „**Primarul poate convoca consiliul extraordinar oridecâteori trebuința o**

cere, sau când o treime a membrilor consiliului comunal, printr'o cere motivată ar cere aceasta”, — deci, în sesiuni ordinare consiliul se întrunea chiar dacă nu era convocat și chiar dacă nu avea ordine de zi, pe când în sesiuni extraordinare, consiliul nu se putea aduna, decât dacă era convocat, — convocarea trebuind să cuprindă întotdeauna chestiunile cu cari consiliul trebuia să se ocupe — cele necuprinse în Ordinea de zi nepunând fi aduse în discuțiunea consiliului, decât dacă erau declarate urgente de cel puțin două treimi din voturile consilierilor prezenți la ședință.

În „**Legea pentru unificarea administrativă**” din 1925 însă, prin art. 35, se spunea că „**consiliul comunal se întrunește în mod obligatoriu cel puțin odată pe trimestru**” — în așa zisa **sesiune ordinară și oridecâteori este trebuință în ședințe extraordinare**.

Dacă mergem și mai departe, constatăm o nouă adaptare, căci „**Legea pentru organizarea administrației locale**,” din 1929, prin art. 30 al ei, precizează categoric, că „**consiliul comunal se întrunește odată pe lună**” — în **ședință ordinară și oridecâteori este trebuință, — în ședințe extraordinare**”.

Se constată deci o continuă adaptare la progresul vremurilor, căci este îndeobște cunoscut că după războiul cel mare, toate activitățile vieții sociale, au pornit cu pași repezi, de cari trebuia firește să se țină și administrația, iar astăzi înmintăm din ce în ce mai aproape de pasul vremii, căci **legiuitorul administrativ din 1936**, prin art. 63 alin. 1, merge și mai departe, spunând că „**consiliul se întrunește oridecâteori va fi nevoie**” — acestea fiind **ședințele extraordinare** — și în toate cazurile — adică fie că este, fie că nu este nevoie — **se va întruni cel puțin odată pe lună** — acestea fiind **ședințele ordinare** ale con-

siliului; deci legiuitorul actual, prin acești termeni înțelege și vrea neapărat ca consiliile comunale de astăzi să se întrunească de multe ori, par' că tocmai spre a le îndemna la lucru prin însăși faptul că le pune ca primă obligație ca în mod curent și regulat să se întrunească de multe și nenumărate ori, și nu mai în cel mai rău caz, când n'ar fi nevoie, să se întrunească totuși și în acest caz cel puțin odată pe lună.

Iată dar cum progresul timpurilor au făcut ca și întrunirile consiliului comunal să se acomodeze cerințelor vremii, adaptându-se prin măsura legiuitorului de mai sus, care n'a făcut altceva decât să constințească prin legi ceea ce practică administrația evidențiază de mult, consiliul comunal întrunindu-se azi de 12 ori pe an și nu de 4 ori pe an ca în 1925, sau numai de 2 ori pe an ca în 1908.

Formula actuală este concisă și plină de înțeles, legiuitorul așteptând dela consiliul comunal adese rate inițiative de real progres, pr'n faptul că-l obligă a se întruni de multe ori — formulă care este alături de înaintarea rapidă a timpurilor prin care trecem

Din acestea mă' rezultă că legiuitorul din 1936 a înțeles să dea consiliului comunal un impuls de activitate obligatorie, punându-i sarcina de a se întruni oricâteori va fi nevoie, și în toate cazurile — adică fie că ar fi trebuință, fie că nu ar fi — sau mai bine z'is, **fie că ar avea, fie că nu ar avea ce discuta — el, — consiliul comunal — trebuiește să se întrunească, trebuiește să aibă ce discuta, în mod implicit, trebuind prin aceasta să-și găsească neapărat ceva de lucru — și aceasta cel puțin odată pe fiecare lună.**

Formula legii administrative actuale din art. 63 alin. 1, este o dispoziție lapidară, concisă și poruncitoare, care a ajuns la această formă perfectă după treizeci ani de viață administrativă practică și care nu poate să nu dea rezultatele scontate și cari vor fi dintre cele mai bune.

Dupăce în aricolul de față ne-am ocupat de problema, „**Când se convoacă consiliul comunal**”, într'un articol viitor vom continua să examinăm „de cine” și „cum” se convoacă consiliul comunal.

Nic. M. Bărbulescu, prețor.

Îndeplinirea procedurii citațiilor în noul Cod de Procedură Penală.

Noul Cod de procedură penală „Regele Carol II” intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1937, prin art. 83 și urm. legiferează modul îndeplinirii procedurii, astfel că art. 83 al. 2 prevede: „Citațiile se comunică... în comunele rurale prin autoritatea administrativă locală”, iar art. 86 al. ult. arată: **Dacă persoanele prevăzute mai sus lipsesc, funcționarul afișează ei fața pe ușa casei celui citat, iar o copie după ea, la primărie în comunele rurale, ori la comisariatul respectiv în comunele urbane, constatăm aceste împrejurări printr'un proces-verbal, care se încheie față cu comisarul în comunele urbane sau cu notarul în comunele rurale”.**

Dispozițiunile al. ultim din art. 87 mai prevede: „**Proces-verbalul mai face dovada deplină de înmânarea citației sau despre cele constatate”.**

Modul de înmânarea citațiilor, după manualul practic al Ofițerului de Poliție Judiciară, potrivit noului cod de procedură penală întocmit de Colonel Gabriel Marinescu, prefectul Municipiului București, G. Pacuraru, Procuror Tribunalul Ilfov, C. Lazoreanu, Judecător de Instr. Trib. Ilfov și T. Serban Ionescu, Judecător București, este următorul:

1) În primul rând citația se înmânează personal aceluia cărui ea este adresată.

a) Acesta primind citația va da o adeverință certificată de funcționarul însărcinat cu înmânarea și care va menționa că cel citat a semnat în fața sa.

b) Acel citat se află la domiciliul său, o primește dar nu semnează adeverința fie că nu vrea, fie că nu poate. În această situație, funcționarul va încheia un proces-verbal în care va constata aceste împrejurări.

2) Acel citat nu se găsește la domiciliul său.

a) Funcționarul va cerceta în primul rând dacă la acest domiciliu se găsește vreo rudă a persoanei citate, locuind cu dânsul și va înmâna acesteia citația, primind o adeverință semnată; în lipsa de rude, va da citația unui om de serviciu care deasemeni va semna adeverința. Bineînțeles că cercetările funcționarului vor fi sumare în sensul că el nu va fi obligat nici să ceară piese de identitate și nici să stabilească gradul de rudenie.

Dacă legea ar fi cerut aceste condițiuni, înmânarea regulată a actelor ar fi devenit aproape imposibilă.

b) Dacă persoanele mai sus arătate refuză să primească actul sau îl primesc dar refuză sau nu pot să semneze adeverința, funcționarul va dresa un proces-verbal, consemnând aceste împrejurări.

3) La domiciliul celui citat nu se găsește nimeni:

Funcționarul va afișa citația pe ușa casei, iar o copie de pe ea la primărie în comunele rurale, sau la comisariatul respectiv în comunele urbane și va încheia un proces-verbal de față cu comisarul respectiv.

Legea spune că în comunele rurale, procesul-verbal se va încheia față cu notarul; cum este posibil însă ca acesta personal să îndeplinească procedura, desigur ca asistentul procesului-verbal va fi funcționarul imediat superior. În general nu notarul personal îndeplinește procedura, el fiind, potrivit art. 110 legea ad-tiva, șeful poliției administrative din comuna.

Prin urmare, nu se va încheia un proces-verbal de înmânare în două ocazii: atunci când citația e primită chiar de cel citat și aceste semnează adevărul și atunci când o ruda sau un om de serviciu vor semna deasemeni de primire.

În toate celelalte cazuri procesul-verbal este indispensabil, urmează a fi făcut de funcționarul respectiv și contrasemnat numai în caz de afișare.

„Proba pe care procesul-verbal o face în justiție este deplină în sensul că împotriva sa nu este admisibilă nici o dovadă decât numai inscripțiunea în fișă”. Am redat textul complet pentru a fi mai explicit și a se face comentarii.

Din cele expuse nu rezulta ca celelalte procese-verbale, afară de cel de afișare, trebuie semnate de asistenți ei în trecut și nici n'ar fi cazul să fie semnat de superior funcționarului înmânător.

Dar aceasta cred că se necesită cu atât mai imperios, că este admisibilă înscrierea în fals, și atunci, care ar putea fi mijloacele de apărare, în care scop este nevoie a se da dispozițiuni, pentru a se păstra în același timp o uniformitate.

Mai reeșă că funcționarul însărcinat cu înmânarea în comunele rurale trebuie să fie un iltul decât notarul care contrasemnează actul ca asistent, numai în cazuri de afișare, căci nici într'un caz nu ar putea și nu ar avea posibilitatea să asiste superiorul său care este Pretorul, în cazul că notarul ar îndeplini procedura.

Așa fiind, rezultă ca această sarcină cade mai mult în Secretarului comunal care se afla în toate comunele, pe când notarul este cercual, având mai multe comuni și nu dispune de timp. Deasemeni se cere a se aplica o norma generală și o coordonare a serviciului, așa cum s'a fixat cu calitatea de Ofițer de Poliție Judiciară, fiind invitați notarii și șefii de post de Procuror în conferință utile li-s'au dat îndrumări. Tot așa, Judecătorii vor trebui să aranjeze în urma unor dispozițiuni superioare.

Notarul, care pe lângă ei este Șef al Poliției Ad-

ministrative, fiind Ofițer de Poliție judiciară și cred că nu ar fi potrivit că tot el să înmâneze citațiile, din care cauza va putea fi bănuț ca ar fi avut vreun interes.

Unele comune fiind prea răspândite și cu multe procese ar însemna ca notarul să nu-și poată îndeplini celelalte multiple atribuțiuni, între care este și cea al stărei civile de așa mare importanță.

Instanțele judecătorești nu au ținut seamă ca notarul cărui i se adresează procedura, deși prin lege ar urma ca alt funcționar comunal să fie însărcinat, nu dispune încă de imprimările necesare și că nu i-s'a dat nici un fel de instrucțiuni, organizându-se acest serviciu de înmânare, dar a început în așa scurt timp se aplice amenzi destul de grele, a 1000 lei de fie care procedura neajunsă la termen, ceace este o nenorocire dacă se întâmplă vreă câteva în aceeași zi sau chiar la luna, neajungându-i salariul pe un an spre a le achita și aceasta foarte ușor se întâmplă.

Între cauzele neîndeplinirii procedurii semualez acela, este că se acorda termene prea scurte, iar poșta se face anevoios la sate și de multe ori procedura se primește chiar în ziua termenului.

Ar fi dorit ca mai întâi să se ceară motivul neîndeplinirii procedurii și apoi să se avizeze la aplicarea amenzii dacă este cazul.

Consider, că mai just ar fi ca sancțiunile să se aplice pe cale administrativă, mai ales că avem comisiuni de disciplină, și alte instanțe administrative, iar până acolo șefii noștri de control și tutela.

În concluzie cerem, ca procedura să fie dată în sarcina secretarului comunal în comunele rurale, iar notarul numai să-l asiste în cazurile prevăzute de codul de procedura penală.

Să se precizeze dacă este nevoie să fie semnate de asistenți celelalte procese-verbale de predare; afară de cel de afișare care urmează să fie semnat de notar ca asistent.

Amenzile să fie cât se poate de atenuate și mai curând să se avizeze la măsuri administrative.

Termenele să fie mai lungi, ca să fie timpul necesar de înmânare și ca să poată ajunge dovezele înainte de termen la instanța respectivă.

Odată ce vor fi puse la punct aceste neajunsuri, instanțele judecătorești vor avea primite la timp procedurile, iar procesele nu vor suferi amânare din aceasta cauza și în același timp funcționarii însărcinați cu înmânarea nu vor avea de îndurat.

Vlad Matîșef, notar.

Redactarea contractelor.

(ARDEAL ȘI BANAT).

Contractul este consimțământul reciproc intervenit între două părți, privitor la întemeierea, modificarea sau stângerea unui raport de obligațiune.

Capacitatea de a contracta.

Copiii sub 7 ani (în dreptul ungar sub 12 ani) nu sunt capabili de a contracta. Nulitatea contractelor încheiate de ei este absolută putând fi invocată de ori care interesat. În general contractele încheiate de minori sunt supuse aprobării autorității tutelare. Autoritatea tutelară va aproba numai contractele cari sunt în avantajul minorilor, iar dacă se refuză aprobarea, contractul rămâne nevalid dela data contractării.

Contractul încheiat în stare de inconștiență temporală (beție completă) este nul, numai dacă se dovedește inconștiență la data contractării.

Contractul încheiat înainte de punerea sub curatelă, este valabil numai în cazul, dacă slabul de minte (surdo-mutul) a încheiat contractul în avantajul său. Dacă slabul de minte (surdo-mutul) a luat asupra sa obligațiuni sau a renunțat la drepturi neavând facultatea de a judeca importanța și consecințele actului, contractul se va invalida.

Risipitorii au capacitate limitată numai, dacă au fost puși sub curatelă, în cazul acesta sunt întru toate asimilați cu cei slabi de minte.

Nulitatea contractelor.

Contractul este nul, dacă una din părțile contractante, este constrânsă la încheierea contractului prin dol, violență și amenințare. Acțiunea de nulitate se stinge în termen de 30 ani, respective 32 ani.

Contractul este nul, când prestațiunea este oprită în mod expres de lege, sau dacă atinge bunele moravuri, de ex.: obligațiunile de a trăi în concubinaj, mijlocirile de căsătorie, etc.

Forma contractelor.

Valabilitatea contractelor nu depinde de anumite forme, decât, când se prevede expres de lege.

Se necesită act scris pentru notațiuni în c. l., pentru transmiterile de imobile (ordonanța Min. de Justiție Nr. 4420/1918), pentru contractele de donațiune, mortis causa și pactul de a contracta în viitor (pactum de contrahendo).

Este necesară formă autentică (act notarial public), pentru toate contractele încheiate între soți

și logodnici, cari au de obiect: dota, succesiune, vândușă, donațiune, vânzare și cumpărare, împrumut, rentă vigoară și uzufructul bunurilor. Dacă însă convențiunile intervenite între soți și logodnici conțin drepturi și obligațiuni numai pentru copii nu se recere forma autentică.

Se recere forma autentică pentru toate contractele încheiate de orbi, surdo-muți și surzi, cari nu știu ceti, ori de muți, cari nu știu scrie.

Pentru că intabulațiunea să se poată efectua în cartea funduară, în baza unui contract sub semnătura privată, aceste trebuie să întrunească următoarele condițiuni: persoanele, cari iau parte la actul juridic, cum și imobilele și drepturile, asupra cărora se intenționează intabularea, vor fi descrise precis, ca să nu existe nici-o îndoială asupra identității lor. Documentul trebuie să cuprindă permiterea intabulării (clausala intabulandi).

Referitor la forma exterioară, contractul, trebuie să conțină data redactării contractului, (locul, ziua, luna și anul) și trebuie să fie semnat de vânzător și cumpărător, iar semnătura acestora trebuie să fie legalizată sau adeverită prin semnătura a doi martori. Martori pot fi și femei (vezi ord. No. 4420/1918), contra a căror capacitate de a fi martori, nu există nici o piedică legală

Dacă vânzătorul sau cumpărătorul (întrebuințez cuvântul „vânzare” și „cumpărare” pentru orice titlu de dobândire donațiune, schimb, etc.) nu știe să scrie, sau din cauza vreunui defect corporal nu poate să scrie, atunci trebuie să aplice semnul mâinei sale, și acesta trebuie legalizat sau adeverit de doi martori, dintre care unul va semna numele emitențului (art. 82 din Reg. cărții funduare).

Dacă contractul a fost redactat în străinătate, și în baza acestui document se intenționează intabulațiunea, semnătura vânzătorului trebuie legalizată de un notar public, iar documentul trebuie legalizat de către legațiunea sau agenția diplomatică a țării noastre.

Siguranța contractelor.

Dacă dreptul de proprietate asupra unui imobil, a fost înstrăinat de o a două persoană, fără țierea proprietarului tabular, în baza unui contract fals și nevalabil, proprietarul tabular, primind decisiunea despre transcrierea dreptului de proprietate, va

fi dator ca în termen de 30 zile, dela data primirii, să comunice instanțele funduare că transcrierea este nevalabilă, și vă intențeze acțiunea pentru radierea inscripțiunii în termen de 6 luni. Comunicarea precum și intentarea acțiunii de radiere se va nota în cartea funduară. Dacă decisiunea de transcrierea nu-i sa înmanuat, proprietarul tabular este dator să intențeze acțiunea de radiere în termen de 3 ani dela prezentarea cererii de transcriere a proprietarului aparent.

Dacă posesiunea o are proprietarul înscris în cartea funduară și au trecut trei ani dela înscrierea acestuia, terțiul de bună credință nu trebuie să mai examineze nimic, căci în baza unui contract va dobândi proprietate neatacabilă, chiar și dacă cel înscris este numai proprietar aparent.

Ftăă de proprietarul aparent, proprietarul tabular își va putea valida drepturile în termen de 30 ani respective 32 ani.

Aurel E. Mezin, subnotar.

Predarea citațiilor.

— Care e funcționarul însărcinat cu predarea citațiilor. —

Pe ziua de 1 Ianuarie 1937, întrând în vigoare noul cod de procedură penală, trebuie lămurit această chestiune de mare importanță: **care este funcționarul însărcinat cu înmânarea citațiilor și altor acte emanele dela justiție.**

Art. 66 din legea jud. ocoale din 1908, abrogat prin dispozițiunile noului cod, arăta lămurit funcționarilor cari aceau această sarcină și competență.

Legal au fost trei: **notarul, jandarmul și factorul**; de fapt a rămas singur notarul mai în tot timpul. Jandarmul a fost mereu ocrotit și de câțiva ani legal desărcinat. Factorul, deși plătit îndoit cât notarul din V. Regat și cu serviciul foarte ușor — nu i-s'a dat nici-o dată această însărcinare, cu toate că încă din 1934 s'a sancționat regulamentul pentru organizarea și înființarea serviciului de predarea citațiilor și comunicarea actelor de procedură prin intermediul poștei.

Art. 94 din noul cod, vorbește iarăși de posibilitatea predării actelor procedurale prin serviciul poștal; nu se știe însă dacă regulamentul nou ce se va face, nu va avea soarta neaplicățiunii regulamentului din 1934.

Art. 83 din noul cod, spune:

„Citațiile se comunică în comunele urbane prin autoritatea polițienească, iar în comunele rurale prin autoritatea administrativă locală.

Mai departe art. 86, al. II, arată că **adeverințele de primire trebuie certificate de funcționarul însărcinat cu predarea**, iar ultimul alineat al acestui articol, spune:

„Dacă persoanele prevăzute mai sus lipsese, funcționarul afișează citația pe ușa celui citat, iar o copie după ea la primărie în comunele rurale, constatând aceste împrejurări printr-un proces verbal, care se încheie față cu notarul în comunele rurale”.

Din examinarea acestor texte de lege și mai ales ultimul alineat al art. 86, rezultă în mod cert că **notarul este funcționarul însărcinat cu redarea citațiilor.**

Din moment ce procesul verbal în caz de lipsă celor citați și afișarea citațiilor, se încheie **față cu notarul**, nu poate rămâne nici cea mai mică confuzie, **că un alt funcționar este însărcinat cu predarea.**

Cine dar este funcționarul însărcinat cu predarea și autoritatea administrativă locală?

„Primarul este conducătorul administrației comunale”.

Iar art. 109 din aceeași lege, ocupându-se de notarul, spune că el este reprezentantul puterii centrale și **organ de îndrumare și colaborare al administrației comunale.**

Și notarul este tot o autoritate administrativă, însă el este reprezentantul administrației centrale în comună, autoritatea administrativă locală **fiind primarul însăși, căruia noul cod i-a dat sarcină și competența predării citațiilor.**

La această măsură a legiuitorului a contribuit desigur necesitatea unificării sistemului procedural.

Și până acum, în Ardeal, citațiile se înmânau prin autoritatea comună, nu prin notarul. Și încă nici prin primarul însăși, ci prin funcționari comunali anume însărcinați cu aceasta: **înmanătorii de citații.**

Acest sistem de predare se vede că a fost adoptat și generalizat de noul cod.

Păcăt însă că nu s'a adoptat și generalizat sistemul formalităților procedurale uzitat în Ardeal, care era foarte simplu și prin aceasta practică și ușor de manipulat de orișicine.

Actul de înmânare era făcut de însăși instanța respectivă și încă o dovada comună pentru toate

părțile din proces, rezervându-se înmănatgrului nu-mai sarcina complectării cu data predării și a semnăturii celor citați.

Cu dovezile de predare în uz la noi și cu cele 6 formulare procese verbale pentru diferitele cazuri ce se pot întâmpina, trebuie recunoscut că îndeplini-

rea acestor formalități este greu de îndeplinit, fie de primări însuși, fie chiar și de alți funcționari cei mai versați în lucrările de cancelarie.

Rămâne ca tot notarul să observe deaproape cel puțin întocmirea formalităților procedurale.

Em. N. Manta, notar.

Despre actele de căsătorie.

La încheierea unei căsătorii se pot distinge două faze. Faza întâia cuprinde **îndeplinirea formelor** pentru ordonarea publicațiunii, iar faza a doua cuprinde **celebrarea căsătoriei**.

Dispozițiunile privitor la îndeplinirea formelor pentru ordonarea publicațiunii sunt adeseori greșit interpretate. Unii ofițeri de stare civilă, mai bine zis unii notari, pretind dela viitorul soț, nedomiciliat în comuna de reședință al ofițerului stării civile, certificat de naționalitate și certificat că viitorul soț nu a mai fost căsătorit. Toate acestea certificate nu sunt necesare, dar nici nu sunt cerute de legea sau regulamentul actelor de stare civilă.

Primul act ce se cere în vederea încheierii unei căsătorii este **declarațiunea de căsătorie**, care poate fi făcută verbal de viitorii soți, sau prin act autentic. Cu ocaziunea facerii acestei declarațiune se cere, din partea celor mai mulți ofițeri de stare civilă, certificatele menționate mai sus. Ori, art. 87 din regulament spune că odată cu declarațiunea de căsătorie, vor trebui să fie prezentate următoarele acte: a) dovada domiciliului sau reședinței viitorilor soți; b) dovada domiciliului lor anterior, dacă viitorii soți sau unul din ei nu au locuință continuă de cel puțin trei luni în circumscripția ofițerului stării civile. **Deci pentru ordonarea emiterii unei publicațiuni de căsătorie nu se cere altceva decât declarațiunea de căsătorie și dovada domiciliului.** Astfel se poate și chiar **trebuie ordonată publicațiunea** în cazul că nu sunt anexate extrasele de naștere ale viitorilor soți, actul de consimțământ al părinților sau tutorului, sau orice alt act despre vreo condițiune de fond; toate acestea, conform art. 108 din regulament, pot fi prezentate oricând până în momentul celebrării căsătoriei.

Prezentarea **certificatului de naționalitate** nu este necesară, pentru că nici un text de lege nu cere acest certificat. Se pretinde numai că în declarațiunea de căsătorie viitorii soți să-și declare naționalitatea. Ofițerul stării civile este obligat a primi această declarație așa după cum este făcută, fără a pretinde dovedirea naționalității prin acte. **Străinul ca-**

re se căsătorește în România, în tot ceea ce privește condițiunile de formă ale căsătoriei, este supus legii română, iar în ceea ce privește condițiunile de fond, trebuie să prezinte certificatul prevăzut de art. 134 din regulament. Dacă un străin în declarațiunea de căsătorie declară că este cetățean român, dar în realitate este străin și încheie căsătorie fără a prezenta certificatul mai sus menționat, el singur va purta consecințele declarațiunii sale mincinoasă, o astfel de căsătorie putând fi eventual anulată atât în România cât și în țara lui de origină. Ofițerul stării civile, care încheie în bună credință o astfel de căsătorie nu este supus nici unei sancțiuni.

Tot astfel nu este necesar prezentarea certificatului că nici unul din viitorii soți nu a mai fost căsătorit. Regulamentul la art. 108, punct 5 pretinde prezentarea unelor acte numai în cazul dacă unul sau ambii viitori soți, au fost anterior căsătoriți, cazul contrar însă nu trebuie dovedit.

Deci actele necesare pentru emiteria unei publicațiuni de căsătorie sunt cele prevăzute de art. 85 și 87 din regulament, adică declarațiunea de căsătorie și dovada domiciliului, iar actele pentru celebrarea căsătoriei cele prevăzute de art. 108 din regulament.

Iosif Linzmayer, notar.

PUBLICAȚIUNI OFICIALE.

Asoc. Generală a Notarilor Comunali din România.

Nr. 152/1937.

C I R C U L A R Ă.

Ținem să facem cunoscut Domnilor Primari și Notari comunali, că a apărut **Procedura penală** sub forma unui manual, întocmit practic de Dl **Dr. Eugen CLONȚA**, inspector de poliție în Prefectura Poliției București.

Acest manual cuprinde toate imperativele procedurii penale, într-o formă în care până azi nu a apărut o lucrare penală, necesare de cunoscut, de toate organele de cercetare între care se numără și notarii comunali.

Sunt părți explicative în afară de procedură, cari ajută pe anchetator să nu poată cădea în erori din acelea cari ar putea duce la sancțiuni penale.

La sfârșitul cărții sunt arătate toate instrucțiunile din codul penal, cu arătarea pedepsei pentru a se vedea ușor dacă este sau nu cazul de reținere în interes de cercetări, apoi cazurile când se cere plângere prealabilă pentru a se putea începe cercetările și cazurile când părțile se pot împăca.

Recomandăm cu toată căldura cumpărarea acestui manual, atât din partea D-lor Primari cât și din partea D-lor Notari comunali.

Recomandarea manualului o facem cu atât mai mult cu cât, autorul a înțeles să ofere 10% din prețul vânzării, drept beneficiu, pentru Asociația Generală a Notarilor comunali din România.

Prețul unei broșuri este de lei 60.—

Rugăm deci, ca toate comenzile, odată cu trimiterea sumei de lei 60.—, să le îndreptați Administrației revistei noastre, care se va îngriji de trimiterea broșurilor.

Președinte,
GH. MILENCOVICI.

Secretar,
R. ARON.

Asoc. Generală a Notarilor Comunali din România.

FILIALA MUSCEL.

Rezumat din Procesul Verbal No. 1 al Consiliului de Administrație dela 28 Ianuarie 1937.

În ziua de 28 Ianuarie 1937 s'a ținut la Prefectura Jud. Muscel, Palatul Administrativ, ședința Consiliului de Administrație al Asociației Notarilor din județul Muscel sub președinția D-lui Gh. Const. Roșu Președinte, Notar Ghâmbocel, asistat de Dl D. Aldea Secretarul Filialei.

Membrîi prezenți : E. Diaconescu, G. B. Comănescu, I. V. Samoilă, Nic. G. Nicolaescu, I. Olteanu și Gh. Manolescu.

La ședința a luat parte și Dl B. Olaru, cenzor-activ.

După ce s'a făcut apelul nominal, Dl Președ. Gh. Roșu, declară ședința deschisă mulțumind D-lor membrii prezenți că au răspuns la chemarea făcută spre a se putea lua hotărâri valide, și se intră în ordinea de zi :

Punctul I. Consiliul ia cunoștință de Procesul verbal No. 1/1936 de constituirea Filialei.

Punctul II. Deasemenea Consiliul ia cunoștință de Procesul-verbal de constituirea Consiliului de Administrație și Comisiunei de cenzori.

Punctul III. Prezidiul pune în cunoștință pe membrii Consiliului de toate demersurile făcute dela Constituirea Filialei și până în prezent, în urma cărora consiliul rămâne pe deplin satisfăcut de ac-

tivitatea Prezidentului Filialei.

Punctul IV. În urma deliberărilor, Consiliul hotărăște ca Banca se urmează a se înființa să se organizeze pe baza Legii Cooperației în vigoare.

Punctul V. Consiliul ia cunoștință de adresa No. 56/937 a Asociației Generale către Dl Prefect de Muscel prin care solicită reținerea și înaintarea taxei de membru dela notarii și subnotarii d'n județ conform ordinului Ministerului de Interne No. 4534.K. 1936 de câte 200 lei anual de fiecare, din primul salariu pe 1937, pe motivul că toți colegii au beneficiat și beneficiază de avantajele obținute cu Asociația Generală a Notarilor Comunali d'n România, care în urma expunerilor făcute de către Prezident și în vederea căm aproape toți notarii din Muscel au un salariu de minimum 1667 lei lunar. **Hotărăște :** ca fiecare notar și subnotar în funcțiune să contribuie către Asociația Generală numai cu suma de lei 100 (unasută lei) anual plătibilă de către Filiala Muscel, Asociației Generale, treptat cu încasările efectuate din colizația de 30 lei lunar.

Punctul VI. Bugetul pe 1937 fiind prezentat se aprobă în unanimitate de către Consiliu pe 29.000.— lei la venituri și 29.000.— lei la cheltueli.

Punctul VII. Consiliul hotărăște ca excedentul ce va rezulta la finele anului 1937 la Filială să se facă venit la Banca ce se va înființa.

Punctul VIII. Consiliul hotărăște convocarea adunării generale pentru înființarea „Băncii Notarilor Musceleni” în ziua de 15 Martie 1937.

Punctul IX. Consiliul face un călduros apel către Dl Prefect de a admite ca toate actele Asociației să fie inserate în coloanele buletinului județului Muscel ca singurul mijloc de încunoștințare al colegilor despre publicațiile oficiale ale Filialei.

Punctul X. Dl Prezident Gh. C. Roșu expune, că deși la votarea legii administrative nu s'au fixat în mod categoric criteriile de avansare și asimilare în grad, așa cum legea administrativă din 1925 precizează la art. 371, totuși promite că va interveni neîntârziat pe lângă Asociația Generală pentru a se lua măsurile de clarificare a acestei situații.

Consiliul ia act de cele expuse mai sus și autorizează pe Prezident de a face toate demersurile necesare pentru clarificarea acestui drept și just desiderat.

Punctul XI. Dl Prezident Roșu expune, că la Adunarea Generală a Asociației Generale a Notarilor Comunali din România a fost încunoștințat că s'a lansat de către Ministerul de Interne ordin circular pr'n care s'a fixat remunerația notarilor comunali de a eforia comunală în calitate de secretari ai Eforiei-Comunale de pășune, lucru afirmat și de Dl Virgil Ionescu Darzeu, Director General în Ministerul de Interne, un vechi prieten și susținător al cau-

zei notarilor comunali.

Consiliul hotărăște: a se interveni pe lângă Președintele Asociației Generale de a ni se trimite în copie ordinul dat în această privință.

Punctul XII. Consiliul hotărăște de a se duce o luptă dărză pentru modificarea legii avocaților, admițându-se tuturor notarilor comunali redactarea actelor sub semnătură privată, cum și pentru aprobarea tarifului, lucrărilor particulare, desiderate care sunt susținute cu tărie de către neînfricatul Preșident al Asociației Generale **G. Milencovici**.

Punctul XIII. Consiliul hotărăște de a se interveni pe lângă forurile competente, ca la aprobarea bugetelor comunale pe 1937/38 să se prevadă acestui corp indemnizația așa cum s'a fixat prin ordinele circulare anterioare de către părintele notarilor Dl. Ministru de Interne D. Iuca fără ca această sumă să fie mai mică de 1000 Lei lunar de fiecare comună.

Punctul XIV. Se trece la discutarea propunerilor:

A) Dl. Samoilă propune a se interveni ca odată cu modificarea art. 11 din legea administrativă, prin proiectul propus din inițiativă parlamentară, să se modifice și art. 131 în sensul ca notarii să fie decla-

rați inamovibili.

B) Dl. Gh. C. Roșu Președintele filialei propune deasemenea să se susțină și suprimarea alin. ultim de sub art. 132 legea administrativă care răpește dreptul de gradații unor colegi, ca fiind anticonstituțional și mai expune că în acest sens s'a și introdus acțiune în contencios și cere a se susține aceste inițiative.

C) În sala de ședință și-a făcut apariția **H. Bălanescu** subprefectul județului căruia Dl. Preșident Gh. C. Roșu în numele întregului corp notarial din Muscel îi aduce vii mulțumiri pentru sprijinul dat și îi propune o mulțime de doleanțe care urmează a fi satisfăcute de autoritatea județeană, rugându-l ca și pe viitor să fie protectorul cauzei notarilor.

Dl. subprefect răspunzând mulțumește Dlui Preșident al Filialei pentru cuvintele exprimate și pe viitor-sprijinul său.

D) Dl. G. B. Comănescu roagă pe Dl. Preșident a interveni pe lângă forurile competente ca atribuțiile notarului ofițer al stării civile să fie obținute.

După aceasta ședința s'a ridicat, președintele mulțumind colegilor prezenți.

Președintele filialei Muscel **Gh. C. Roșu**.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Jurisprudență.

Drept Administrativ.

8. FUNCȚIONARI PUBLICI. Treceri în cadrul disponibil. Necesitatea avizului comisiunei art. 58 din statut.

Plată la salariu a funcționarului ce fusese suspendat. Art. unic din legea pentru interpretarea art. 58 din statut.

Având în vedere motivul I. de casare astfel formulat:

„Exces de putere, omisiune esențială și violarea principiului de drept public, că actele administrative de autoritate cu efect retroactiv sunt isbite de nulitate absolută nemotivate”.

„Reclamantul atacă prin acțiunea sa prin contencios decizia Ministerială No. 108634/1933 din 29 Noembrie 1933, prin care a fost reîntegrat în funcțiunea de șef de birou cl. I. la Casa de Asigurări Sociale din Lugoj, pe ziua de 2 Martie 1931, dată la care a fost suspendat din serviciu în urma deschiderii unei acțiuni penale împotriva sa pentru fapte

prevăzute de art. 58 din statut și prin care a fost trecut în cadrul disponibil a funcționarilor publici pe data de 1 Aprilie 1933, în partea ei în care a fost pus în cadrul disponibil precum și ordinul Casei Centrale a Asigurărilor Sociale din București cu No. 92864/1933, prin care i s'a adus la cunoștință dispozițiunile sus menționatei deciziuni ministeriale.

Curtea de Apel a admis această acțiune și a dispus reîntegrarea reclamantului în 15 zile, ordonând și plata salariului aferent funcțiunii în care la reîntegrat.

„În fața Curții de fond am cerut respingerea acțiunii reclamantului pe motivul că, decizia ministerială No. 108634/1933 din 29 Noembrie 1933 și ordinul Casei Centrale No. 92864/1933 din 29 Noembrie 1933, prin care reclamantul a fost reîntegrat și apoi așezat în cadrul disponibil sunt isbite de nulitate absolută în întregul lor, fiind date cu efect retroactiv și ca atare nu naște un drept pe baza lor pe scama reclamantului.

În fapt este necontestat, că aceste acte administrative sunt date în tot ce privește conținutul lor cu

efect retoractiv.

Ori după jurisprudența constantă a instanțelor de contencios administrativ astfel de acte administrative sunt izbițe de nulitate absolută care poate fi invocată atât de autoritățile dela care emană cât și de persoanele la a căror presupuse drepturi se referă.

„Ministerul a invocat această nulitate, dar onor. Curtea de Apel cu omisiune esențială și exces de putere nici nu se ocupă de ea și nici nu motivează înlăturarea ei, fiindcă simpla constatare a Curții e că aceste acte în partea referitoare la reîntegrarea reclamantului nu au fost atacate de acestea, este legală cu o nemotivare.

Ori dacă instanța de fond se ocupă cu această apărare, trebuia să o admită și atunci soluția procesului era necondiționat alta decât cea dată”.

Prin acest motiv de casare recurentul Ministerul Muncii susține că, ambele acte atacate de intimat cu acțiune în contencios: decizia ministerială No. 108634/1933, și ordinul Casei Centrale a Asigurărilor Sociale din București cu No. 92864/1933 din 29 Decembrie 1933, prin care reclamantul a fost reîntegrat și apoi așezat în cadrul disponibil sunt izbițe de nulitatea absolută în întregul lor fiind date cu efect retroactiv și ca atare nu naște nici un drept pe baza lor pe seama reclamantului.

Este adevărat, că actele administrative atacate conțin o dublă dispozițiune: 1) reîntegrarea reclamantului în postul de șef de birou cl. I. pe ziua de 2 Martie 1931, data suspendării sale din serviciu și 2) trecerea sa în cadrul disponibil pe ziua de 1 Aprilie 1933.

Reclamantul nu a atacat aceste acte în contencios, că, pe baza lor ar fi dobândit un drept oarecare ci s'a plâns contra lor, pentru că fiind trecut în cadrul disponibil s'a stîrbit drepturile asigurate prin statut: mai mult n'a atacat aceste acte decât în partea privitoare la înlăturarea suspendării.

Astfel fiind întrucât actul atacat, nu constituie un act generator de drepturi în persoană reclamantului ci numai vătămător de drepturi sub raportul trecerei sale în cadrul disponibil care cum s'a arătat a invocat numai caracterul ilegal al actului numai față de legea pentru înființarea cadrului disponibil din 4 Mai 1933, în atare situațiune cu drept cuvânt și fără a comite vre-un exces de putere Curtea de Apel l'a examinat numai sub acest punct motivându-se suficient soluția dată, așa că motivul I. de casare este nefundat.

Având în vedere motivul II, de casare astfel formulat:

II. Violarea și greșita interpretare a art. 1 al. C. din legea cadrului disponibil, exces de putere și eroare grosieră de fapt.

Potrivit art. 1 al. C. sunt trecuți de drept în cadrul disponibil funcționarii stabili care-și exercită funcțiunea la servicii publice a căror structură este redusă dacă funcțiunea desființată prin reducerea serviciului este individualizată în persoana unui anumit funcționar.

Ori este constatat în fapt și necontestat de părți că reclamantul a fost suspendat prin decizia Ministerială No. 2306/1931 din 2 Martie 1932 în baza art. 58 din statut pentru fapte cuprinse în acest articol, iar prin decizia Ministerială No. 42102/1932 din 25 Mai 1932 a fost destituit din serviciu pe data suspendării, adică pe data de 2 Martie 1931.

„Astfel fiind este evident că postul reclamantului nu a mai fost prevăzut în bugetul Casei de Asigurare Socială Lugoj pe anul 1933-1934 pentru că el a fost destituit.

„Constatarea Curții că în buget s'au mai găsit trei posturi de șef de birou și că trecerea reclamantului în cadrul disponibil trebuia să se facă cu avizul Comisiei prevăzute de al. 2 din lege este făcută cu eroare gravă de fapte, fiindcă reclamantul nu a făcut nici o dovadă că el deși a fost destituit totuși postul său a rămas în buget.

Astfel fiind și acest al doilea motiv de casare este întemeiat.

Având în vedere că potrivit art. 1 al. C. din legea cadrului disponibil sunt trecuți de drept în cadrul disponibil funcționarii stabili cari-și exercită funcțiunea la servicii publice a căror structură este redusă dacă funcțiunea desființată prin reducerea serviciului este individualizată în persoana unui anumit funcționar.

Astfel fiind și față de constatarea sa în fapt, că postul reclamantului n'a fost desființat prin bugetul pe 1933-1934 și că funcțiunea presupusă desființată de șef de birou cl. I. la Casa de Asigurări Sociale Lugoj nu a fost individualizată în persoana reclamantului în atare situațiune cu drept cuvânt și printr'o justă aplicare a principiului înscris în art. 1 al. C. al legii enunțate a decis Curtea că hotărârea de a se trece reclamantul în cadrul disponibil este a se considera ilegală și din acest punct de vedere.

Deci și motivul II, de casare este nefundat. Având în vedere motivul III, de casare astfel formulat:

III. Violarea și greșita interpretare a art. 28 interpretat prin legea publicată în Monitorul Oficial No. 267 din 22 Martie 1933.

Instanța de fond cu violarea art. unic. din legea pentru interpretarea art. 58 din statut ne-a obligat a-i plăti reclamantului 50% din salariu pe lunile Martie-Noemvrie 1931, cu salariul întreg pe Decembrie 1931, 50% din salariu pe Ianuarie 1932 și salariul întreg dela 1 Februarie 1932.

In adevăr conform dispozițiilor acestui articol, chiar dacă funcționarul este achitat atât de instanțele penale cât și de Comisia administrativă nu are drept la salariu decât în condițiile art. 20 din statut, adică pe primele trei luni de la suspendare la salariul întreg, iar până la un an, la jumătate, din salariu, peste acest termen are numai dreptul de a-și valorifica pretențiunea la salariu pe cale judecătorească, cu care ocaziune numai atunci va obține restul salariului, dacă dovedește că acțiunea penală a fost o simplă înscenare, iar dacă nu face această dovadă, pierde dreptul la restul salariului.

Trecând peste aceste prescripțiuni legale, indiferent cum i s'a plătit reclamantului în trecut salariul, instanța de fond la interpretare greșită și le-a violat.

Astfel fiind este evident că reclamantul nu are dreptul la salariu pe timpul cât i s'a judecat".

Curtea prin soluțiunea dată nu a violat art. unic întrucât dânsa nu face nici un fel de calcul relativ din legea pentru interpretarea art. 58 din statut, la salariu, ci doar obligă pe pârât — recurenți, din

ambele recursuri — să recalculeze drepturile de salariale eventualele diferențe, ce i s'ar mai cuveni.

Așa dar și motivul III, de casare fiind neîntemeiat, recursul urmează a se respinge.

(C. Cas. S. III-a, Dec. No. 1463 din 23 Septembrie 1935. Președinția D-lui C. Crăciunescu, consilier).
Iar cuvenite reclamantului tocmai potrivit normelor prevăzute de art. anunțat, pretins violat, și să-i

Drept Civil.

9. Act de naștere. — Inexistența registrelor. — Dovada nașterii petrecute la anul 1894. — Admisibilitatea probei cu martori și prezumții. — Art. 53, l. act. st. civile.

Dovada nașterii unei persoane în anul 1894, când nu existau registre de stare civilă se poate face prin orice probe admise de dreptul comun deci prin acte scrise prin martori și prin prezumții.

(C. Cas. S. I. Preșid. D-lui Al. Iuca, președinte, Dec. No. 694 din 19 Iunie 1934.)

INFORMAȚIUNI.

TELEGRAMA,

D-lui

GHEORGHE MILENCOVICI,

președintele Asociației generile a notarilor comunali din România

Boeșa-Monișă
(jud. Caraș)

Colegii din județul Durostor constituindu-se în Filiala Asociației Vă aduc sincere mulțumiri pentru lupta care iți dus-o la câștigarea doleanțelor noastre, exprimându-și admirația și întregul lor devotament, dorindu-Vă multă sănătate și ferice

Președintele Filialei,

ss. ION FILIP.

DOLEANȚELE NOTARILOR COMUNALI.

O delegație a „Asociației notarilor” din întreaga țară în frunte cu d-nii Gh. Milencovici și dr. Aurel Bejan, s'a prezentat la 9 Ian. crt., d-lui Iuca, ministru de interne, exprimându-i doleanțele acestei categorii de funcționari administrativi, în ce privește cursurile de pregătire profesională, gradațiile etc.

Delegația a solicitat d-lui ministru o precizare

în privința frecventării cursurilor centrului de pregătire profesională de către notari.

D. ministru a dat lămuriri, în sensul că aceste cursuri sunt obligatorii numai pentru notarii titrați, iar pentru cei netitrați sunt facultative.

Arătându-se că mulți notari nu posedă mijloacele pentru a face înscrierea la aceste cursuri, d. ministru Iuca a promis că va da instrucțiuni prefecturilor de județe, să ajute cu subvenții, înscrierea acestor elemente.

În ce privește plata gradațiilor, prevăzute de legea administrativă, d. ministru Iuca a fost solicitat ca în cazul când necesitățile bugetare ale statului nu vor permite înscrierea în buget, a gradațiilor aferente diferența să fie trecută în sarcina comunelor.

D. ministru a declarat că va studia această problemă de acord cu prefectii de județe.

Delegația notarilor a cerut ca și colegii lor din V.-Regat să beneficieze de aceste gradații.

(„Curentul” 11 Ian. 1937).

ȘEDINȚA DELA FEDERAȚIA GENERALĂ A SALARIAȚILOR PUBLICI

Consiliul Federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici s'a întrunit în ședință, la care au luat parte reprezentanții tuturor organizațiilor competente.

D. secretar general a citit o numeroasă cores-

pondență din partea organizațiilor din provincie, prin care cer mărirea salariilor actuale și în special a salariilor mici, potrivit indicelui de scumpete. Fără asigurarea minimului de existență, funcționarii publici sunt expuși mizeriei.

Societatea centrală a funcționarilor publici din Bucovina arată amănunțit nedreptatea ce se face în special funcționarilor din serviciile exterioare ale ministerului de industrie și comerț din cauza neacordării la timp a sportului „Titulescu”. Ei primesc în prezent un salariu mai mic chiar față de colegii lor din celelalte servicii exterioare ale diferitelor ministere. Diferențele sunt: lei 2600 la funcțiunea de subdirector cl. II, lei 1500 la funcțiunea de șef de serviciu cl. I, lei 1150 la funcțiunea de șef de secție cl. I, lei 1000 la funcțiunea de șef de birou cl. I, etc.

Făță cu salariile plătite în centralele ministerelor, diferențele sunt mult mai mari.

Organizațiile din provincie arată deasemeni că funcționarii din serviciile exterioare nu au mai fost înaintați de 8—15 ani.

În urma discuțiilor, consiliul a hotărât, ca d. Brădișteanu, președintele Federației să se prezinte d-lui ministru de finanțe și d-lui prim ministru, spre a le cere, ca să se înlătore în bugetul viitor toate aceste anomalii.

Deasemeni d. președinte va cere, să nu se mai prelungească legea de măsuri excepționale, care oprește înaintările, ci să se dea posibilitate de înaintare funcționarilor publici, care sunt neînaintați de foarte multă vreme. În special să se aptice legea statutului funcționarilor publici impiegaților stagiați cari trebuie definitivați în cel mult doi ani, cu prevederea salariilor respective în noul buget. Sunt autorități, în frunte cu ministerul finanțelor, care nu în seamă de statut și au impiegați nedefinitivați de peste 10 ani.

Pentru a se grăbi normalizarea și armonizarea salariilor și pentru a se pune capăt încheităților și absurdităților din actuala salarizare, consiliul a hotărât, în ziua de 28 Februarie, ora 10 dim., să se țină la sediul Federației din str. Aristide Briand (fostă Regală) nr. 20, etaj II, a adunare generală extraordinară, spre a se lua hotărâri definitive în chestiunea statutului și a salarizării.

La această adunare generală extraordinară vor fi invitate să la parte toate asociațiile profesionale, care constituiesc „Frontul unic”.

STATUTUL, SALARIZAREA ȘI PREGĂTIREA PROFESIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI.

Consiliul federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici a ținut la 12. II, crt. ședință extraordinară, la care au luat parte reprezentanții tuturor organizațiilor componente.

D. președinte Stancu Brădișteanu a adus la cunoștința consiliului, că proiectul de statut al guvernului a fost discutat de comisia legislativă a Camerei. După ce se vor cunoaște modificările introduse, consiliul federației va fi convocat de urgență, spre a-și spune cuvântul asupra proiectului definitiv al guvernului.

În ce privește salarizarea funcționarilor, în urma audienței pe care reprezentanții „Frontului unic” al asociațiilor profesionale de salariați publici au avut-o la d. subsecretar de stat A. Bentoiu, d-sa a declarat că acceptă principial tabela normativă de salarizare întocmită de federația generală a salariaților publici și a cerut „Frontul unic” să încadreze toate funcțiunile publice existente în această tabelă, pentru o elaborare comună.

Cu această ocaziune, d. subsecretar de stat a mai declarat, că în proiectul de statut s'a introdus art. 62 din actualul statut și că pe cale de amendament se va prevedea și dreptul asociațiilor profesionale de a cere în justiție anularea numirilor, înaintărilor, încadrărilor și transferărilor ilegale.

Consiliul a discutat apoi chestiunea pregătirii profesionale a funcționarilor administrativi și a hotărât ca d. președinte al federației să se prezinte d-lui prim ministru, spre a-i cere ca, atât pregătirea viitorilor funcționari administrativi, cât și cursurile de perfecționare ale funcționarilor actuali, să nu se mai facă la instituții particulare, cum este institutul de științe administrative sau școala de științe de stat, ci într-o școală oficială de stat, fie prin înființarea unei academii de științe administrative, fie prin organizarea unei secțiuni administrative pe lângă una sau două din facultățile juridice existente.

ȘEDINȚA CONSILIULUI FEDERAȚIEI GENERALE A SALARIAȚILOR PUBLICI.

Consiliul Federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici a ținut la 22 Ian. crt. ședință extraordinară. Au luat parte reprezentanții tuturor organizațiilor componente.

D. președinte Stancu Brădișteanu a adus la cunoștința consiliului, că reprezentanții „Frontului unic” a asociațiilor profesionale de salariați publici s'a prezentat Miercuri, 20 c., în audiență la d-nii ministru Iuca și subsecretar de stat Bentoiu, în chestiunea proiectului de statut.

Delegația a înmănat d-lor ministru un memoriu, prin care cere motivat, trecerea în statut a următoarelor deziderate: dreptul asociațiilor profesionale, persoane juridice, de a cere în contenciosul administrativ anularea numirilor, înaintărilor, încadrărilor și transferărilor ilegale; introducerea în statut a tabelii normative de salarizare, cum s'a legiferat pentru funcționarii C. F. R., prin statutul res-

pectiv; menținerea art. 62 din actualul statut; înaintarea automată la clase; dreptul la gradații pentru funcționarii, cari nu pot fi înaintați la grad, timp de 5 ani, din cauza lipsei vacanțelor sau a titlurilor cerute de legi; două instanțe de fond și una de recurs pentru judecarea funcționarilor, etc.

După discuțiunile urmate, d-nii miniștri au declarat, că vor studia de aproape memoriul prezentat și apoi vor avea o nouă conferință cu reprezentanții „Frontului unic”.

Pentru discutarea dezideratelor, ce urmează să fie introduse în statut și mai ales pentru chestiunea salarizării au fost desemnați de „Frontul unic” următorii delegați: **I. Nisipeanu**, președintele asociației generale a profesorilor secundari, **D. V. Toni**, președintele asociației generale a învățătorilor, preotul **Partenie**, președintele asociației generale a clerului ortodox român, **C. Boboceanu**, președintele asociației întregului corp P. T. T. și **Stancu Brădișteanu**, președintele Federației generale a salariaților publici.

D. Aurel Târnescu, secretarul general al Federației, a citit actele de înființare ale „Frontului unic” la Cahul și Sighetul Marmăției.

S'a citit apoi o numeroasă corespondență a organizațiilor din provincie, prin care cer să li se comunice rezultatul intervențiilor „Frontului unic” la guvern.

Consiliul a hotărât ca să se dea un comunicat definitiv, după ce se va ține noua conferință cu d-nii miniștri.

INAUGURAREA CURSURILOR PT. PREGĂTIREA FUNCȚIONARILOR ADMINISTRATIVI.

— Ședința festivă dela fundația Carol. —

La 21 Ianuarie c., la ora 11 dim. s'a ținut la fundația Carol, ședința festivă pentru inaugurarea cursurilor de pregătire tehnică profesională a funcționarilor administrativi.

A participat la această solemnitate d-nii: **Ion Inuleț**, vicepreședintele consiliului de miniștri; **D. Iuca**, ministru de interne; **A. Bentoiu** și **V. Bârcă**, subsecretari de stat; **Sergiu Dimitriu**, secretar general la ministerul de interne; **C. Cernat**, directorul general al siguranței; corpul profesoral al centrului în frunte cu d-nii **C. Dimitriu** și prof. **Paul Negulescu**; apoi directorii generali de minister: **St. Brădișteanu**, **Darzeu**, **Ieșan**, **P. Sterescu**, **Bunghieanu**, **Tempeanu**, precum și numeroși funcționari activi.

D. prof. Paul Negulescu, directorul centrului de pregătire profesională, deschizând ședința, a rostit o cuvântare, schițând programul acestei școale.

D. C. Dimitriu, fost președinte al Senatului a făcut istoricul legislației pentru îndrumarea profesională a funcționarilor administrativi.

Cuvântarea d-lui ministru D. Iuca.

D. D. Iuca, ministru de interne, a spus că ziua de astăzi marchează pentru administrația țării o dată importantă.

Este ziua dorită de toți cei cari s'au preocupat cu grijă de interesele administrației țării.

Trebue să recunoaștem, că administrația țării a progresat mai încet decât celelalte ramuri de administrație.

Un mare ministru, care va rămâne în istoria politică a țării, **Vasile Lascăr**, a formulat cel dintâi necesitatea, ca din administrație să facem a doua magistratură a țării. De atunci se lucrează încontinuu la înfăptuirea acestei idei. Selecționarea, pregătirea și stabilitatea funcționarilor administrativi, preconizate încă dela 1904, au fost treptat realizate, prin diferite legislații, până astăzi, când se păsește la înfăptuirea unui vechi deziderat: o școală specială pentru pregătirea cadrelor administrative.

O lege — spune d. ministru **Iuca** — nu trăește prin textele ei rigide, ci prin spiritul ei animator ce se desprinde din întreaga ei structură, creând acea atmosferă necesară bunului mers al treburilor publice.

Prin această școală noi nu facem decât un început de a pregăti administrația pentru a fi la nivelul magistraturii și al oștirii.

Ori câte cunoștințe s'ar căpăta în Universitate, s'a constatat că e nevoie și de pregătire tehnică în administrație.

Anul trecut d. ministru **Inuleț** a creat școala de notari, care a dat rezultate excelente.

O sută de tineri licențiați ocupă astăzi posturi de notari în țară.

Toate celelalte ramuri de administrație inferioară depind în primul rând de modul cum funcționarii administrativi își fac datoria. Deaceia trebue să aibă o serioasă pregătire tehnică, — metodă ce-a fost adoptată și în profesiunile libere, după obținerea licenței.

Căci, ce face avocatul stagiar atașat pe lângă un avocat titular, decât să se pregătească în vederea barei?

D. Inuleț a mai urmărit pe lângă pregătirea funcționarilor să creeze în mijlocul lor și acea atmosferă intelectuală, prin conferințe de ordin profesional.

Desigur, să sunț greutăți în calea funcționarilor administrativi. Dar acolo unde e suflet, — după cum a spus însuși Suveranul — greutățile vor putea fi învinse și scopul acestei școale atins.

Cuvântarea d-lui ministru Inuleț.

D. I. Inuleț, vicepreședinte al consiliului de miniștri, spune, că asistă cu adâncă bucurie la inaugurarea cursurilor acestei școale, menite să dea

funcționari pregătiți și conștiincioși administrației statului. A trebuit să treacă timp până să se poată înlăptui dezideratul lui Vasile Lascăr.

Ne-a fost dat nouă să înlăptuim această idee.

Animatorul acestei școale a fost M. S. Regele.

În 1934 s'a pus în discuție realizarea acestei școale.

Am început cu școala de notari pentru tinerii licențiați în drept. Pentru 200 de locuri s'au prezentat aproape 600 de licențiați. Prima încercare ne-a încurajat să facem ceva mai temeinic, înființând această școală de pregătire profesională, pentru a da țării, dela un colț la altul aceeaș administrație uniformă și serioasă.

Recunoaștem că funcționarii au greutăți. Când statul va avea însă alte posibilități, desigur că și funcționarii vor avea o retribuție mai bună.

Am căutat când eram în fruntea ministerului de interne, prin conferințe administrative, să creăm în rândul funcționarilor legături sufletești dela om la om.

Incheiand d. Inculeț își exprimă încrederea în viitorul acestei școale.

Apel către toți colegii din Țară.

Asociația Generală a Notarilor Comunali din România face un călduros apel către toți colegii notari, ca la înlocuirea bugetelor comunale pe exercițiul 1937-1938 să facă tot posibilul ca din partea Consiliilor Comunale să se voteze o sumă oarecare pentru „Căminul Copiilor de Notari” care urmează a se înființa la București.

Totodată rugăm stăruitor pe toți colegii din Țară să intervină pe lângă Prefecturile respective, ca în acelaș timp, și Prefecturile să aprobe o subvenție pentru acest scop.

Creдем că nu e nevoie să arătăm importanța acestui așezământ pentru notarii comunali.

Câți dintre noi, părinți de familie, nu cunoaștem și am cunoscut grijile și cheltuelile mari cu care am ținut copii noștri la Universitate pentru a le putea da o educație demnă de generația care va avea menirea de a consolida Patria noastră.

Dacă noi nu am avut posibilitatea de a urma studii superioare, eel puțin copii noștri să fie mai fericiți.

Colegi, slăruți ca să se dea copiilor noștri acest obol ca o modestă recunoștință pentru munca noastră ce depunem pe lângă un salariu de mizerie pentru ridicarea satelor românești.

Sumele aprobate în bugete vor fi vărsate, arătându-se destinația, Casierului Asociației Dlui Ioan Hajdeu notar, Cociuba-Mare, P. Tinea, Jud. Bihor.

Bocșa-Montană, la 15 Ianuarie 1937.

Președintele Asociației:

GH. MILENCOVICI.

A V I Z.

Notarul Circual Budachi și Budachi-Cordon, Stațiune Balneară de primul rang din Jud. Cetatea Albă dorește a se transfera din cauze familiare.

Prefer Regat și Basarabia.

Doritorii a face schimb, se vor adresa la Notaariatul Budachi, jud. Cetatea Albă.

POȘTA REDACȚIEI.

Intrebărilor ce ni se pun, cu privire la încadrările de notari comunali, făcute în ultimul timp de M. I. și publicate în M. O. suntem în măsură a-le da următoarele relațiuni :

Prin pensionare, transferare etc., au devenit vacant un număr foarte mic de locuri, la diferite grade de salar a notarilor comunali, ca de exemplu, acela de șef de birou cu salarul lunar de Lei 3750.—, grad în care erau împărțiți până 'n prezent numai notarii titrați.

Intrucât în bugetul Statului pe anul 1936/37 numărul locurilor erau fixe, urmau a se completa toate vacanțele ivite.

La cererea și propunerea Prefecturilor județene respective, o parte dintre aceste vacanțe au fost completate și cu notari, cari au la baza liceul sau studii echivalente.

Aceste completări însă nu au caracterul unor încadrări propriu zise.

Creдем că prin intrarea în această categorie și a unor notari netitrați s'a făcut un pas înainte în favorul notarilor comunali, în vederea încadrărilor generale, cari vor trebui făcute în cadrul bugetului Statului pe anul 1937/38.

RECTIFICARE.

În lămurirea dată de Dl Ioan Vlad și publicată în No. 12, pagina 304 a revistei „Administrația Română” s'a omis din eroare, a se intercala și următorul pasagiu :

„În scrisoarea adresată Dlui Președinte Gh. Milencovici, Dl I. V. Vlad declară, că n'a intenționat a duce acestuia nici cea mai mică jienire, aluziile despre care se vorbește în scrisoarea deschisă, adresată Dlui A. Comșa și publ. în No. 10/1936 a revistei „A. R.”, sunt adresate aceloră cari și astăzi caută

să'l submineze acum pe Dl Gh. Milencovici, pentru interesele lor personale, așa cum s'a procedat la timpul său față de Dl A. Comșa, și că Dl Vlad va continua să fie și pe mai departe un membru devotat al Asociației, iar față de Dl Președinte un prieten sincer".

Redacția.

LISTA NOILOR ABONAȚI.
(Continuare).

80.	Notariatul Mileștii-Mari (jud. Lăpușna).
81.	Notariatul Vadu-Raşcu (jud. Sorooca).
82.	Notariatul Tătărăuși (jud. Baia).
83.	Notariatul Părincea (jud. Bacău).
84.	Notariatul Al. Odobescu (jud. Râm.-Sărat)
85.	" Amara "
86.	" Băbeni "
87.	" Bălăceanu "
88.	" Bălești "
89.	" Bălțați "
90.	" Bisoca "
91.	" Boldu "
92.	" Buda "
93.	" Budești "
94.	" Căineni "
95.	" Căndești "
96.	" Cărlige "
97.	" Chiojdeni "
98.	" Cîcrăști "
99.	" Corbu "
100.	" Coroteni "
101.	" Cotești "
102.	" Dălhăuți "
103.	" Dărâmați "
104.	" Domnița "
105.	" Dragosloveni "
106.	" Drogu "
107.	" Dumitrești "
108.	" Faraoane "
109.	" Galbenu "
110.	" Ghergheasa "
111.	" Golești "
112.	" Gologanu "
113.	" Gradiștea de Sus "
114.	" Grebănu "
115.	" Gugești "
116.	" Gulianca "
117.	" Hângulești "
118.	" Ibrianu "
119.	" Jideni "
120.	" Jirlău "
121.	" Jitia "
122.	" Lac.-lu.-Baban "
123.	" Măcrina "
124.	" Măicănești "

125.	" Mărgăritești "
126.	" Mărtinești "
127.	" Măxineni "
128.	" Moșești "
129.	" Murgești "
130.	" N.-Fleva "
131.	" Obidiți "
132.	" Obilești "
133.	" Obrejița "
134.	" Odobasca "
135.	" Oratia "
136.	" Pîtuțași "
137.	" Plainești "
138.	" Pleșești "
139.	" Popești "
140.	" Puești de Sus "
141.	" Putreda "
142.	" Racovița "
143.	" Racovițeni "
144.	" Râmnicieni "
145.	" Regele Ferdinand "
146.	" Risipiți "
147.	" Rubla "
148.	" Satuc "
149.	" Sihlea "
150.	" Slob. Bradului "
151.	" Slob.-Ciorăști "
152.	" Stăvărăști "
153.	" Ștubetu "
154.	" Tâmboești "
155.	" Topliceni "
156.	" Valea Sâlciei "
157.	" Vâlcele "
158.	" Vârteșcoiu "
159.	" Vișani "
160.	" Voetenu "
161.	" Ziduri "

Toată corespondența cu privire la plata abonamentului la Revistă, restanțele de plătit sau chitanțe, se va adresa : Dlui Casier general Ioan Hajdeu, notar, Cociuba-Mare, Poșta Tîncea (Jud. Bihor).

Toate sumele pentru Revistă se vor trimite deasemenea Dlui Casier pe adresa de mai sus.

Abonarea Revistei se face printr'o simplă scrisoare adresată : Redacției și Administrației Revistei „Administrația Română”, Strada 10 Maiu No. 3. Timișoara I.